

Årg. 74 (1988)
nr. 21

7 NOV. 1988

H-181-0N

Fiskets Gang

21 uke 42
1988

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

74. ÅRGANG
Nr. 21 – Uke 42 – 1988
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015-3133

Ansv. redaktør:
Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:
Per-Marius Larsen
Knut Mannsåker
Nils Torsvik

Ekspedisjon:
Frøydis Madsen

Fiskets Gangs adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5002 Bergen
Telf.: (05) 20 00 70
Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 170,- pr. år. Denne pris gjelder for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 300,- pr. år. Utland med fly kr. 350,-.

Fiskerifagstudenter kr. 100,-.

Annonsesalg:
SELVIG PUBLISHING A/S
POB 9070 Vaterland, 0134 Oslo 1
Telefon (02) 42 58 67
Telefax (02) 60 89 73

PRISTARIFF FOR ANNONSER:
1/1 kr. 3.900,- 1/4 kr. 1.200,-
1/2 kr. 2.000
Eller kr. 6,50 pr. spalte mm.

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold – CONTENTS

Seldøden: En hard «nøtt» for forskerne – The dead seals: A hard nut to crack for the scientists	3
Vitenskapen stadig viktigare i det internasjonale samfunn – Science even more important in the international community	5
Kvalfangstforbødet ikkje vitenskapleg fundert – The whaling moratorium was not founded on a scientific basis	7
Røykelaksindustrien og det franske markedet – The salmon smoking industry and the french market	8
Nytt fra Fiskeridepartementet – News from the Ministry of Fisheries	10
Kontroll med dumping av sei – Better control with dumping of saithe	12
J-meldinger – Laws and regulations	13
Statistikk – Statistics	23

Redaksjonen ble avsluttet fredag 22. oktober 1988.

Forsidebildet er tatt av Thor B. Melhus og er fra Vik i Øygarden, Hordaland.

Forsidebiletet i nr. 20 ble ved en feil forvekslet med dagens forsidebilde. Motivet i nr. 20 var fra Vindenes på Sotra, og viste resultatene fra årets skrotoppdydding i Nordsjøen. Bildet var tatt av Nils Torsvik.

En hard "nøtt" for forskerne!

– Seldøden skyldes et virus som gir en kraftig luftveisinfeksjon. Sykdommen er svært smittsom. Men vi vet ikke eksakt hvilket virustype det her er snakk om. Det arbeides både nasjonalt og internasjonalt for å finne dødsårsaken. Vi vet heller ikke hvorfor sykdommen ikke har spredd seg videre nordover fra Møre og Romsdal. Det er Nina Hedlund Markussen ved Biologisk Institutt, Universitetet i Oslo, som sier dette til Fiskets Gang. På årsmøtet til Det Internasjonale Havforskningsrådet (ICES) i Bergen stod dette temaet sentralt og ble viet stor oppmerksomhet på seminaret komiteen for sjøpattedyr arrangerte. Nina Hedlund Markussen har fulgt seldøden helt fra den for første gang ble registrert i Østfold 6. juli i år, engasjert av Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt.

Det var i midten av april at de første meldingene om syk og død steinkobbe begynte å strømme inn. Nærmere bestemt fra Anholt i Danmark. I tillegg ble det rapportert om et høyt antall aborter. Det tok ikke mer enn et par uker før sykdommen hadde spredd seg til de fleste danske sellokaliteter. Fram til juli ble det dessuten meldt om syk og død sel også i Nederland, Vest-Tyskland og Sverige. Da gjorde seldøden sitt inntog i Norge. Pr. 15 oktober er det totalt registrert 910 døde steinkobber i norske farvatn. Fors-

kerne mener at 500 av disse har hatt tilholdssted rundt Torbjørnskjær fyr i ytre Oslofjord, eller kommet drivende med strømmen fra våre naboland. Det er imidlertid ikke meldt om syk eller død steinkobbe lengre nord enn Møre og Romsdal. Her er tallene for de fylkene som er rammet til nå:

Akershus(5), Østfold (348), Buskerud (7), Vestfold (119), Telemark (79), Aust Agder (34), Vest Agder (73), Rogaland (5), Sogn og Fjordane (5), Møre og Romsdal (235).

Nina Hedlund Markussen mener at tallene for Vestlandet sannsynligvis er for lave. – Men vi må ta med i betraktningen at det er svært spredt bebyggelse langs kysten. Det er likevel litt merkelig at det ikke er funnet død sel i Hordaland i det hele tatt, sier Markussen.

2–3 ukers inkubasjonstid

– De syke selene har vært lett å oppdage. Dette fordi de svømmer "høyt" i vannet. Ellers vil de helst være på land og er svært nølende med å gå i vannet når vi nærmere oss med båten. Vi har observert noen steinkobber fra de ble smittet til de døde. Inkubasjonstiden er 2–3 uker. De får en hoste tidlig i sykdomsforløpet. De neste dagene virker de friske, før de igjen får en kraftig hoste og puss fra nesen. Da har de også store pustevanskeligheter. En del får i tillegg betennelse i øynene.

Steinkobben har dessuten feber og vi har målt kroppstemperatur på opptil

Kart som viser når de første døde steinkobbene ble observert på de forskjellige stedene.

41 grader. De fleste selene som er obdusert ved Veterinærinstituttet har hatt en kraftig luftveisinfeksjon og lungebetennelse. Sykdommen er sannsynligvis forårsaket av ett eller flere virus, mener Markussen.

Valpesyke

Hun kan fortelle at danske forskere har identifisert antistoffer mot valpesykeviruset. De tror at sykdommen skyldes dette eller et lignende virus. De har observert kliniske symptomer som tyder på forstyrrelser i sentralnervesystemet og hudforandringer. Andre virus som er påvist, bl.a. herpesvirus, mener forskerne er sekundære. Det samme gjelder de bakterielle funnene som er gjort. Dette stemmer godt med beskrivelser av valpesyken.

– På de selene som vi har observert under sykdomsforløpet, eller obdusert ved Veterinærinstituttet, har vi imidlertid ikke funnet tegn som tyder på valpesyke. Det var luftveisinfeksjonen og lungeforandringene som var dominerende, understreker Markussen.

– Det er ikke påvist noe valpesyke – eller lignende virus ved Veterinærinstituttet. Det er derimot isolert et herpesvirus. Vi arbeider altså fortsatt med å finne dødsårsaken.

– Vi vet ennå ikke hvorfor sykdommen ikke har spredd seg nordover fra Møre og Romsdal, sier Nina Hedlund Markussen.

– Vet man hvordan den første selen ble smittet?

– Nei. Dette er fremdeles uklart. Det er mest sannsynlig at smitten føres videre ved nærkontakt. Men spredningen til Møre og Romsdal og svært få meldinger om syk og død sel ellers på Vestlandet kan tyde på andre smitteveier.

– Forurensning har vært nevnt som en mulig årsak til sykdomsutbruddet?

– Det er riktig. Vi har likevel ingen holdepunkter som tyder på at det er tilfelle. Det er gjort analyser både med hensyn på tungmetaller og PCB uten at det er funnet spesielt høye verdier.

– Det er kun steinkobben som blir rammet?

– Det er kun steinkobben som er blitt rammet her til lands. Det samme er situasjonen for de andre landene. Unntaket er Storbritannia der syk-

Forskere i ferd med å veie og merke steinkobbeyngel ved Torbjørnshjørn i ytre Oslofjord da seldøden herjet som verst i sommer.

dommen ble registrert så sent som i august. Både steinkobbe og havert blir syke og forskerne har identifisert antistoffer som tyder på hvalpesyke i begge artene.

– Hvordan er situasjonen i øyeblikket. Dør det fremdeles like mange sel?

Nei. I Nederland og Storbritannia registreres det ennå et forholdsvis stort antall syke og døde dyr. Men sykdommen har avtatt i de andre landene. Fra Sverige rapporteres det om 2–3 syke dyr i uken, mens vi i Norge har fått svært få meldinger om syk eller død sel den siste måneden, sier Nina Hedlund Markussen.

FG Per-Marius Larsen

Lakseanemi skal bekjempes

Gjennom et større forskningsprogram skal laksesykdommen «infeksiøs lakseanemi» bekjempes. Man har påvist sykdommen uten riktig å vite hva man har med å gjøre. Sykdomstilfellene blir imidlertid tatt svært alvorlig og for 1989 er fem ulike forskningsmiljø tildelt nærmere to millioner kroner for å finne ut mer om sykdommen.

Fagsekretær Rolf Giskeødegård ved Norges Fiskeriforskningsråd sier det er et par år siden at de første tilfellene av sykdommen ble påvist. – Problemet er at vi vet lite om sykdommen. Det er en blodsykdom, men vi vet ikke om det er en ny virus sykdom. Dødeligheten har vært svært stor i mærene den er påvist og vi er redd smitteeffekten, sier han.

Det er Norges Fiskeriforskningsråd i samarbeid med Det Landbruksvitenskapelige Forskningsråd som står bak forskningsprogrammet knyttet til «infeksiøs lakseanemi». – I første omgang blir oppgaven til forskerne å finne ut hvilken sykdom dette egentlig er, hvilke smitteveier sykdommen kan ha og hvordan man kan sikre seg mot og bekjempe sykdommen, sier Giskeødegård videre.

Både Veterinærhøgskolen i Oslo, forskningsstiftelsen ved Universitetet i Tromsø, Fellelaboratoriet for bioteknologi ved Universitetet i Bergen, Havforskningsinstituttet i Bergen og Fiskeoppdretternes Avlsstasjon på Kyrksæterøra skal medvirke i å finne ut hva «infeksiøs lakseanemi» er for noe og hvilken fare den innebærer.

Norsk regjeringsdelegasjon til nordisk råds ekstra-sesjon

Regjeringen har i statsråd 14. okt. oppnevnt den norske regjeringsdelegasjonen som skal delta på Nordisk Råds ekstrasjesjon 16. november i år i Helsingør i Danmark. Delegasjonen vil bestå av statsråd Sissel Rønbech, statsråd Bjarne Mørk Eidem, statsråd Gunhild Øyangen, statsråd William Engseth og statsråd Einfrid Halvorsen.

Vitskapen stadig viktigare i det internasjonale samfunn

Den islandske fiskeriministeren, Halldor Asgrimsson (t.h.), var invitert til forskingsseminaret for å gjera greie for utviklinga som førte fram til kvalfangstforbodet. Her saman med Willy Østreng, som dei siste 10 åra har vore direktør for Fridtjof Nansen Instituttet. Østreng kunne konstatere at seminaret i anledning 30-årsjubileumet for Nansen-instituttet, frambrakte ei rekke interessante synspunkter på forskning knytt til miljø- og naturforvaltning.

Vitskapsmenn får stadig større betydning for utforming av forvaltingsopplegget av naturressursane. Men vitskapsmenn er ikkje personar som er uavhengige av nasjonale og personlege interesser. Både i val av forskingsområde, og i presentasjon av forskingsmateriell, kan nasjonale og personlege interesser påverke det arbeid som vitskapsmenn gjer. Særleg gjev dette seg utslag i saker der det er stor usemje i det internasjonale samfunn, slik som til dømes i forvaltninga av sel- og kvalbestandane.

Seminaret om forvaltninga av internasjonale ressursar, som Fridtjof Nansen Instituttet arrangerte i høve sitt 30-årsjubileum, var i hovudsak retta mot forvaltninga av miljø og naturressursar.

Ei rekke nasjonale og internasjonale forskarar innan samfunnsvitskap var samla for å diskutera den rolla vitskapsmenn spelar i framskaffing av data, og i forvaltninga av ressursane.

I einssilde tilfeller er det gode og eintydige råd som kjem frå vitskapsmennene, i andre tilfeller er råda prega av andre forhold enn dei vitskaplege. Vitskaplege råd kan difor både vera nyttige, og dei kan misbrukast.

Dette er konklusjonar ein kan trekke etter seminaret om forvaltning av internasjonale ressursar som Fridtjof Nansen Instituttet arrangerte nyleg. Ei rekke nasjonale og internasjonale samfunnsvittrar, politikarar og forvaltarar var her samla for å diskutera vitskap og politikk.

Internasjonalt samarbeid

Utanriksminister Thorvald Stoltenberg opna seminaret, og sa at vitskapen har ei viktig rolle i å finna loysinga på den

internasjonale miljøforureininga. Utanrikspolitikken er i ferd med å endra seg. Forholdet mellom statar grip meir inn i kvarandre. Eit forureiningsproblem er ikkje eit nasjonalt problem lenger, og utnytting av jordas ressursar vert stadig meir ei internasjonal sak.

– Me ser difor no eit samarbeid mellom land, som me ikkje ville ha trudd var mogeleg for berre 3–4 år sidan, sa han og tenkte særskilt på supermaktene. Dei òg er i ferd med å innsjå at dei er ein del av det internasjonale samfunn.

Føretek val

Vitskapsmenn er i sitt val av forskingsfelt med på å fastsetje uttak av naturressursar, og i fordelinga av dei. Dette val påverkar ikkje berre samfunna, men òg miljøet ressursane vert henta frå, sa professor Oran R. Young, frå Dartmouth College i Hannover. Han var oppteken av vitskapens rolle i samfunnet i sitt foredrag. Han meinte at denne rolla er kompleks, og at vitskapen både kan verte utsatt for manipulering og misbruk. Men vitskapen kan òg bidra mykje i det internasjonale samfunn, med å gjera samkvemmet mellom landa lettare. Dette føreset derimot ei meir uavhengig rolle, der vitskapsmennene lausriv seg meir frå dei politiske strukturane i sitt eige land og ser seg sjølv meir i ei internasjonal rolle, meinte han.

Samarbeidsproblem

Ein annan internasjonal kapasitet på forholdet mellom vitskap og samfunn, Edward L. Miles, som er leiar for Institutt for marine studiar ved Washington-universitetet i Seattle, hevda at vitskapleg materiale ofte kan vera ubehageleg for styresmaktene. Dette kan føra til at arbeidet vert neglisjert, eller omarbeida og tilpassa styresmaktene sine ynskjer.

Han hevda og at dei vitskaplege føremon som einiskilde land har, har ført til at dei utnyttar dette på andres bekostning. Til dømes førte nyvinningar på radiokommunikasjon til at vestlege land fekk konkurransemessige føremon i forhold til Sovjet, med at fiskeflåten deira fekk ein større radius dei kunne operera innafor.

– I dette tilfellet sto dei vestlege landa samla ovafor Sovjet. I andre tilfeller er det døme på sterk konkurranse mellom dei vestlege landa, hevda han.

Miles nevnte særskilt utnyttinga av naturressursane i nordområda, som døme på vanskeleg samarbeidsforhold mellom dei einiskilde landa. I det andre polområdet, Antarktis, har det ikkje vore tilsvarande problem, og vitskapsmenn har i stor grad samarbeida.

– Auka kunnskap kan på sikt løyse problem knytt til utnytting av internasjonale felles naturressursar, men det må opprettast fora der denne kunnskapen kan utvekslast, meinte Miles.

– Samarbeidsproblema mellom landa i forskingsarbeidet i arktiske strøk har samanheng med den praktiske nytten landa har av arbeidet, hevda direktør Willy Østregren i Nansen-instituttet. Han meinte at dess mindre strategisk interesser det er knytt til forskingsfeltet, dess lettare er det å samarbeide.

– I Arktiske strøk er vitskapen med på å fremme samarbeid, medan politikken fremmer konflikter, sa han.

Veit nok

– Me veit nok om miljøforureining til å handle, hevda sjefsredaktør Lloyd Timberlake, som var ansvaleg for utforminga av Brundtland-rapporten. Politikarane forlanger derimot meir viten, og spelar på vitskapsmennene si uvise.

Han meinte at det me no ser i naturen, på ei rekke områder kan vera følger av det vitskapsmenn har átvara mot i årevis. Auka forureining fører til «drivhuseffekt» i miljøet, der temperaturen stig og flommene stadig vert større, samstundes som stadig større og nye områder vert til ørken. Høla i

osonlaget er og ein alvorleg varsko på forureininga, meinte han.

– Brundtland-rapporten har sett desse spørsmåla på den internasjonale politiske dagsorden. Den er ingen vitskapleg rapport, men ein rapport om verdiar, sa Timberlake, som hadde inntrykk av at politikarar over heile verda no er i ferd med å ta desse spørsmåla alvorleg.

Ulikt syn

Synet på vitskapsmennene si rolle i forvaltning og politikk, var ulikt hos dei ulike forskarane. Medan einiskilde hevda at vitskapsmennene bør halde seg til sitt fagfelt og ikkje gå inn i noko politisk diskusjon, var det andre som meinte at ingen kan gje betre råd enn vitskapsmennene, og difor bør dei engasjere seg i politiske spørsmål.

Heilt uproblematisk er derimot ikkje dette heller, då vitskapsmenn ofte kan verte tvungne til å ta standpunkt for dei har eit tilstrekkeleg vitskapleg grunnlag til å gjere det. Politikarar og vitskapsmenn har ofte ulik perspektiv på sine handlingar. Medan vitskapsmenn tenkjer på lang sikt, er politikarar ofte tvungne til å visa handlekraft og tenkje kortsiktig, vart det hevda av seminardeltakarane.

Fg Nils Torsvik

Fiskeridepartementet har ved kongelig resolusjon av 16. september 1988 endret § 4 nr. 1 i forskrifter for arbeidsledighetstrygd i fiske til:

«A-trygd for fiskere er begrenset til fiskere som har deltatt på merkeregistrerte fiskefartøyer på 6 meter lengste lengde og over, samt at fisket er underlagt garantiordningen.»

Endringen har trådt i kraft.

Kvalfangstforbødet ikkje vitenskapleg fundert

Vitenskapleg materiale kan både brukast og misbrukast som grunnlag for reguleringar av marine ressursar. Medan det internasjonale havforskningsråd (ICES) til dømes gjev gode vitenskaplege tilrådingar, er den internasjonale kvalfangstkommisjon (IWC) ein organisasjon som har andre motiv enn dei vitenskaplege, for sine tilrådingar. Dette hevda forskar Brit Fløistad ved Nanseninstituttet i eit innlegg på seminaret om forvaltning av internasjonale ressursar.

På seminaret viste òg den islandske fiskeriministeren, Halldor Asgrimsson, korleis den internasjonale kvalfangstkommisjon har utvikla seg frå å vere eit forum for kvalfangstnasjonar, til å verte eit forum for interessegrupper, der fleirtalet ikkje er næringsmessig engasjert i kvalfangst.

Brit Fløistad ved Fridtjof Nansen Instituttet forskar særleg på internasjonal fiskeriforvaltning og stilte spørsmål med den rolla som den internasjonale kvalfangstkommisjon har.

Den internasjonale kvalfangstkommisjonen (IWC) sto sentralt i debatten då forskarane på seminaret om forvaltninga av internasjonale ressursar, diskuterte vitenskapsmenn si rolle i forvaltninga av marine ressursar. Den islandske fiskeriministeren, Halldor Asgrimsson, var innbeden til å innleia om utviklinga som førte fram til kvalfangstforbødet frå 1986 til 1990. Han skildra ei utvikling der Kvalfangstkommisjonen gradvis vart endra frå å vera ein organisasjon for kvalfangstnasjonar, til ein organisasjon som i stadig større grad var prega av medlemsland som ikkje sjølv var fangstnasjonar.

Sjølv om IWC er ein organisasjon som fortsatt kjem med vitenskaplege tilrådingar, er dette råd som er fundert på andre kriteriar enn for andre levande ressursar i havet, meinte Asgrimsson. Interessegrupper i kommisjonen legg følelsemessige forhold, heller enn vitenskaplege materiale, til grunn for sitt standpunkt, og utfallet vert eit resultat som går fangstnasjonane i mot. – Fangstforbødet frå 1986 var det ikkje skikkeleg vitenskapleg grunnlag for, hevda Asgrimsson og trudde heller ikkje det ville vera det i 1990, når saka skal opp på ny.

Økonomisk terror

– Den oppheta kampanjen mot kvalfangst er udemokratisk og i prinsipp mot utnytting av kval som ein naturressurs. Boikotten til pressgruppene kan reknast som økonomisk og kulturell

terrorisme mot lokalbefolkninga, sa Asgrimsson og nevnte særleg den økonomiske belastninga eskimoane har vorte utsett for, samt dei store selinvasjonane i nordområda.

IWC kjem til kort i spørsmål knytt til utnyttinga av marine ressursar, meinte han og etterlyste ei auka satsing på forskning i det marine miljø, og eit større samarbeid mellom vitenskapsmenn på internasjonalt plan.

Amerikansk press

Både Asgrimsson og den amerikanske forskaren Edward L. Miles, hevda at USA vart brukt av pressgrupper til å få vedtaket til IWC igjennom, ovafor fangstnasjonane. Miles meinte dette var mogeleg på grunn av at ein skilde politikarar i Kongressen brukte dette som sitt miljøpolitiske alibi. Sjølv har dei ingen ting å tape på å støtte IWC, då det ikkje får konsekvenser for amerikanske interesser. Men dei kan vinne «fred» i andre miljøpolitiske spørsmål med å støtte denne saka.

– Det fins inga vitenskapleg grunnlag for eit globalt internasjonalt kvalfangstforbød, hevda Miles.

Misbruk

Forskar Brit Fløistad stilte i si oppsummering av debatten om utnytting av marine ressursar, spørsmålet om tilrådingane frå vitenskapkomiteane er gode nok. Det som hadde vorte sagt av dei tidlegare foredragshaldarane,

meinte ho viste at forskning både kan brukast og misbrukast. Ho brukte dei to internasjonale rådgjevingssorgana – Det internasjonale havforskningsråd (ICES) og Den internasjonale kvalfangstkommisjonen (IWC) – som døme på dette.

ICES gjev forvaltarar og politikarar gode vitenskaplege råd, og ulike forslag til forvaltingsstrategi set styresmakterne i stand til å foreta val på kort og lang sikt. Organisasjonar som IWC manglar derimot evne til å dra økonomiske og sosiale konklusjonar av sine tilrådingar, hevda ho. Ho meinte at årsaken til dette låg i organiseringa av IWC. Einskilde medlemsland har ikkje kommersiell interesse av kvalfangst, men er følelsemessig engasjert i kvalfangst. Forbødet mot fangsten vart difor basert på eit moralsk, og ikkje eit vitenskapleg standpunkt, sa ho.

– Men vitenskapsmenn må ikkje tilpassa sine råd til politiske synspunkter, meinte ho og sa at kvalfangst bør som anna fangst sjåast i ein større samanheng i det økologiske og sosiale system.

FG Nils Torsvik

Abonner på Fiskets Gang

Røykelaksindustrien og det franske markedet

Av Marie Christine Monfort

Frankrike er karakterisert ved kraftig handelsunderskudd med hensyn til fiskeriprodukter, hvorav omtrent 15% gjelder lakseprodukter.

Fransk import består for det meste av rå fisk, fersk eller frossen, mens sluttforbruket gjelder videre foredlede produkter der foredlingen foregår hjemme ved egne selskaper.

Med et globalt marked for lakseprodukter opp til 50 000 tonn (rundfisk), er Frankrike det største Europeiske markedet, og verdens tredje største etter USA og Japan.

Forrige år, gikk 15 000 til 20 000 tonn (i følge kildene) til røyking. Dette er ikke noen ny metode for å tilberede fisk, men det har skjedd en interessant utvikling de siste årene under både presset av ny teknologi og nye markedsbehov.

Den franske røykelaksindustrien omfatter omtrent 30 selskaper, uten å ha medberegnet fiskeforedlingselskaper som leilighetsvis bruker røykeutstyret sitt til å konservere laks.

Dette er tilfellet for endel enheter som foredler sild, lokalisert i Boulogne sur Mer som leverer røykelaks til et sterkt lokalt marked i løpet av toppsesongen. Denne industrien er etablert av selskaper i svært forskjellig størrelse, fra de største som foredler over 3000 tonn råfisk til de minste som kun foredler noen få ti-tonn. Aktivitetene er fremdeles sterkt konsentrert siden de fem største enhetene produserer 65% av total leveranse.

Etterspørsel etter råfisk

Røykeindustrien tar imot en stor del av totalimporten av laksen i rund form. I 1986, ble 33 000 tonn importert som fersk og frossen, der minst 12 000 tonn ble adressert til industrien. Størstedelen av laksen som ble benyttet for røyking kom fra USA, Canada og Norge. Det er en liten, men økende, tilførsel av oppdrettet skotsk og dansk fisk. Gjennomsnittlig, har råfiskinnkjøpene til røykelaks industrien økt med 10% pr. år siden 1982, mens totalimporten av laks har økt enda mer. Atlantiske lakseforsyninger, særlig fra Norge, har økt hurtig i markedsandeler. I 1987 representerte de 66% av fersklaks import og 9% av frossen fisk.

Fransk import består hovedsakelig av rå fisk, fersk eller frossen. Den videre foredlingen blir besørget av nasjonale selskaper.

Denne forbedringen ble gjort på Stillehavslaksen sin bekostning, hvis markedsandel minket fra 73,8% i 1982 til 48% i 1987.

Ikke bare gjorde store selskaper tradisjonelt spesialisert på Stillehavslaks forandringer i hele produksjonen ved kjøp og foredling av mer atlantisk fisk, men nye deltagere i industrien fokuserte mye på konserveringen av laks (Salar), et produkt som tilbyr høy markedsutvikling.

På forespørsel om begrunnelse for skifte av leveranser etter type, rangerer røykerne kvalitet, pris og ferskhetsom de tre favoriserte hovedfaktorene ved atlantisk fisk. Ved å rangere kvalitet som det viktigste kjøpskriteriet når det gjelder Salar, henviser røykerne til produktvariasjonene som eksisterer på markedet.

Atlantisk laks, oppdrettet eller vill, er oppfattet (av sluttkonsumentene) som et høyere kvalitetsprodukt sammenlignet med Stillehavsfisken.

Det har vært en bemerkelsesverdig utvikling i tilgang på oppdrettet atlantisk laks, i tillegg til dollarstigningen, med en topp i 1985, som presset ned prisene, stimulerte tydeligvis etterspørselen på atlantisk fisk. I disse omgivelsene med kraftig konkurranse, er prisen oppfattet som en viktig kjøpskriterium.

Likevel var røykernes reaksjoner til det nylige prisetilfallet på laks svært ensartet: røykerne var villig til å betale bonus for å stabilisere prisene. Hele industrien beklagde seg over uberegnelige priser som ble tilbudt av norske eksportører i 1986.

Produksjon

Sluttproduktet er markedsført som enten i hele sider, partert eller ikke, eller i små pakker (delikatesse vakuum plaster) inneholdende et par stykker. Selv om denne presentasjonen i utgangspunktet bare gjaldt Stillehavsfisk, er

også Atlantisk laks presentert i slik innpakning i dag.

Detaljhandelspriser for røykelaks reflekterer det vide spekter av produkter tilgjengelig på markedet. Coho laks oppnår gjennomsnittlig høyere priser enn rød laks. Mens prisene på coho og rød laks reflekterer kvalitetsforskjell, er det samme ikke tilfelle for skotske og norske produkter. Der må produsentenes konkurransestrategi tas med i beregningen. Det meste av den norske laksen solgt på det franske markedet er foredlet av franske røykere. Som kontrast er mesteparten av skotsk røykelaks foredlet i Skottland.

Produksjonskostnadene er trolig svært like, men uten tollsats på Skotske produkter. Men de to industriene har forskjellig markedsstrategi, i det minste med hensyn til salg i store kvanta og store markeder.

Skotske røykerier pleier å forsyne det franske markedet med høykvalitetsprodukter, uten defekter, jevn rød farge, uten skinn og vanligvis håndpartert. De forsøker tydeligvis å nå kunder som er villige til å betale maksimalt for kvalitet. Som kontrast tilbyr franske røykere, som bruker Norsk råfisk mye mer varierte produkter i kvalitetsperioder.

Med 68% av det totale røykelakssalget i Frankrike, utgjør supermarkedene størstedelen av detaljhandelavsetningen hvor husholdninger kjøper røykelaks.

I de siste årene mens etterspørselen øker, har disse detaljhandlerne vist økende interesse i å markedsføre røykelaks og annen foredlet fisk. For å møte denne økende etterspørselen, har røykerne forbedret produktpresensasjon og innpakning.

Supermarkedene står for 68 prosent av det totale salget av røykelaks i Frankrike.

Tradisjonelle butikker, det vil si vanlige matforretninger utgjør den andre avsetningen med 24% av totalhandelen i 1986. Svært lite røykelaks er solgt hos fiskehandlere (5%). Disse profesjonelle fokuserer mer på fersk sjømatmarked.

Innenlandsk etterspørsel etter røykelaks har hurtig økt i de siste årene. Mens 1982-konsumet utgjorde omtrent 5 000 tonn av produksjonen, var 1986-konsumet rundt 10 000 tonn. I løpet av perioden 1982–1986, økte prisene på røykelaks med 46%, det vil si et gjennomsnitt på 6,6% pr. år. 1980–1982 var en periode med hurtig økning, enda om de reelle prisene forble stabile til 1983. I 1984 økte prisene på røykelaks hurtigere enn de vanlige prisene.

Til sist, i 1986 falt de reelle prisene til det laveste nivået som noengang er nådd. Dette skyldes kombinasjonseffekten med prisavfall på råmaterieell og den sterke graden av konkurranse mellom innenlandske og utenlandske leverandører.

Reaksjonen på detaljhandelens prisfall var en bemerkelsesverdig økning i innkjøp (+ 24,6%) i volum.

Det globale laksemarkedet, og spesielt røykelaksmarkedet er forventet å vokse i Frankrike i kommende år. Konkurransen skal bli hard mellom leverandørene av atlantisk fisk og leverandører av fisk fra Stillehavet. Nylig ble det gjort forsøk av de sistnevnte på å forbedre ryktet til produktet deres på det franske markedet.

Tabell 1. Fransk import av lakseprodukter fra utgangspunktet.

	1982	1986	1987	1987
Fersk/Frossen laks	3,4	11,7	15,0	683
Fra England	0,7	2,5	2,7	120
Irland	0,1	0,4	1,1	43
Danmark	1,0	0,5	0,5	21
Norge	2,4	7,9	9,9	456
Frossen laks	15,0	21,8	24,4	840
Fra USA	8,4	11,5	12,4	118
Canada	5,2	5,6	6,1	208
Norge	0,5	2,5	2,1	118
Røykelaks	0,4	1,0	1,3	152
Fra EEC landene	0,4	0,8	1,0	135
Norge	0,0	0,1	0,2	16
Hermetisert laks	3,8	4,0	3,9	74
Fra Sovjet	1,5	1,7	1,9	35
Canada	0,2	1,3	?	?

Kilde: Eurostat (1982–1987), External Trade, Nimexe basis, European Economic Community, Brussel.

**Abonner
på
Fiskets
Gang**

Blåkveite

Norge har fått en blåkveitekvote på 750 tonn i kanadisk farvann for 1988.

Prisstimulerende tiltak

Fiskeridepartementet har godkjent at Norges Råfisklag disponerer 31,75 mill.kr. til prisstimulerende tiltak. Midlene disponeres fra posten «særskilt støtte» i den ekstraordinære tiltakspakken Stortinget har bevilget til fiskeriræringen. Dette kommer i tillegg til de 6,25 mill.kr. departementet tidligere har godkjent at Råfisklaget bruker til slike formål.

Pengene skal brukes til pristilskudd for fiskeleveranser i perioden 3.10.88-31.12.88 fra fartøyer under 80 fot. Tilskudd skal ikke ytes for trålfangst fisk. For notfangst sei ytes tilskudd til samtlige leveranser til norske anlegg. Tilskudd kan også ytes etter søknad til Norges Råfisklag for fartøyer over 80 fot som driver tradisjonell line- og garndrift med fast stasjon/bu i land.

Tilskudd kan ikke under noen omstendighet gis til fartøyer over 80 fot med automatisert linedrift, eller til fartøyer som driver ombordproduksjon.

Det ytes ikke tilskudd til mer enn 120 tonn pr. fartøyer for hele perioden. Vekten gjelder for sløyd/hodekappet fisk.

Departementet har satt opp tilskuddssatser for de ulike fiskeslag og anvendelse. For fisk som leveres i Finnmark ytes et ekstra tilskudd på 20 øre kilo for alle tilskuddsberettigede fiskeslag.

For å kompensere for en sterk svikt i lønnsomheten for juksaffåten, ytes et særskilt tilskudd for juksafangst fisk levert i tiden 1. august-2. oktober 1988. Satsen er inntil 70 øre pr. kilo sløyd/hodekappet vekt.

For akkar gjelder tilskuddet fra og med 19. september.

En rekke fartøyer har på grunn av stengte anlegg ikke hatt leveringsmuligheter på land. De har derfor måtte foreta ulønnsom sjølproduksjon. For å bedre disse fartøyenes lønnsomhet utbetales tilskudd for sjøtilvirket vare av tørrfisk sei og hyse av afrikakvalitet, tørrfisk av brosme og lange, saltfisk sei og saltfisk brosme og lange. Satsene varierer mellom kr. 1,60 og kr. 7,- pr. kilo. Disse tilskuddene gjelder bare for båter under 80 fot.

Departementet har også godkjent at Norges Råfisklag disponerer restbeløp på henholdsvis 10 og 1,25 mill. kr. avsatt til føringstilskudd og langtidslagring i den ekstraordinære tiltakspakken.

Sei til Sovjet

Fiskeridepartementet har innvilget Norges Råfisklag dispensasjon fra fiskerilovgivningen for levering av nye 5000 tonn sei til sovjetiske oppkjøperfartøyer. Dispensasjonstidsrommet er forlenget fram til og med 30. september.

Det samlede kvantum sei som det gitt dispensasjon for, er med dette kommet opp i 25.000 tonn.

Bakgrunnen for dispensasjonen er at det foregår et svært godt seifiske langs kysten av Nord-Troms og Finnmark. På tross av at en rekke virkemidler er tatt i bruk for å oppnå bedre salg til norsk industri, har ikke avtaket bedret seg noe særlig. Norges Råfisklag har opplyst at leveransene til sovjetiske oppkjøperfartøyer bare gjelder fisk som det ikke er etterspørsel etter fra norske landanlegg. Norske anlegg vil fortsatt ha fortrinnsrett til kjøp av seien.

Tilskudd

Fiskeridepartementet har godkjent at Norges Råfisklag reduserer satsen for tilskudd til langtidslagring av sei på fiskers hånd fra 60 til 50 øre pr. kg. Departementet har også godkjent at laget øker beløpet til stimuleringstiltak for saltsei fra 1 mill.kr. til kr. 1.333,333, slik at laget stiller samme beløp til disposisjon som Fiskeriprodusentenes Fellesalg og UNIDOS.

Departementet har godkjent at Råfisklaget disponerer 1 mill.kr. til dobbeltfrysing av sei og at det setter av en reserve på 1 mill.kr. til eventuelle overskridelser av de omsøkte støtteordningene.

Arbeidsledighets-trygd i fiske

Regjeringen har i statsråd 16. september endret forskrift om arbeidsledighetstrygd i fiske, slik at det blir overensstemmelse mellom virkeområdene for ordningene med garantiløtt og arbeidsledighetstrygd for fiskere.

Etter endringen lyder § 4 nr. 1 i Forskrifter for arbeidsledighetstrygd i fiske fastsatt ved kgl.res. av 22. juni 1984 med senere endringer: «A-trygd for fiskere er begrenset til fiskere som har deltatt på merkeregistrerte fiskefartøyer på 6 meters lengde og over, samt at fisket er underlagt garantiordningen».

Endringen er av ren teknisk karakter, og medfører ikke økte utbetalin-

ger. Ordningen med garantiløtt har siden 1986 omfattet merkepliktige fiskefartøyer på 6 meter lengste lengde og over. Inntil nå har det ikke vært noen bestemmelse om konkret størrelse i forskriftene om arbeidsledighetstrygd i fiske.

Tre vil bli departementsråd

Ved søknadsfristens utløp 6. oktober var det kommet inn 3 søknader til embetet som departementsråd i Fiskeridepartementet etter Gunnar H. Gundersen.

De 3 er ekspedisjonssjef Kjell Raasok, ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen og avdelingsdirektør Gunnar Kjørnøy, alle Fiskeridepartementet.

Byråsjef i Fiskeridepartementet

Konstituert byråsjef Gunnar Trulssen er i statsråd 16. september utnevnt til byråsjef i Fiskeridepartementet, med virkning fra 1. september i år.

Gunnar Trulssen er 37 år. Han er fiskerikandidat fra 1979, og har siden 1981 vært ansatt i Fiskeridepartementet. Siden 6. februar i år har han vært konstituert som byråsjef for fiskerikontoret i departementet, der han nå er utnevnt til byråsjef.

Forsvaret i havnestyrene

Regjeringen har i statsråd 16. september Forskrifter om Forsvarets representasjon i havnestyret i havner av vesentlig forsvarsmessig betydning.

Etter forskriftsendringen har Forsvarets representanter fulle medlemsrettigheter i alle havnestyre der det oppnevnes slike representanter. Tidligere hadde Forsvarets representanter fulle rettigheter, innbefattet stemmerett bare i Horten, Bodø og Harstad kommuners havnestyre. I øvrige havnestyre der Forsvaret var representert, hadde disse representantene bare møte- og talerett.

Forskriftsendringen trer i kraft 1. november i år. Etter den tid vil Forsvaret kunne oppnevne ett medlem med varamedlem med fulle medlemsrettigheter i havnestyrene i Horten, Kristiansand S., Stavanger, Bergen, Trondheim, Bodø, Vågan, Narvik, Harstad og Tromsø.

Støtte til klipplisk

Fiskeridepartementet har underrettet Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag og Vest-Norges Fiskesalslag om at det er innstilt på å gi støtte fra Konjunkturreguleringsfondet i forbindelse med eksport av klipplisk sei. Dette kommer i tillegg til et tidligere støttetilsagn til 3000 tonn. Departementet finner at et nytt støttetilsagn bør være begrenset i mengde og til eksport til afrikanske markeder, med unntak av Sør-Afrika og Namibia. Forutsetningen er at det selvsagt eksporteres vare som er kvalitetsmessig forsvarlig.

Det gis støtte på kr. 1,50 pr. kilo for inntil 1500 tonn på disse vilkårene. Maksimalt støttebeløp er kr. 2.225.000,-.

Tilsagnet gjelder for eksport i perioden fram til 31. mars 1989.

Fraråd løsrivelse

Fiskeridepartementet fraråd at ansvaret for trafikkhavnene løsrives fra dette departementet og overføres til Samferdselsdepartementet eller Næringsdepartementet. Dette har Fiskeridepartementet meddelt Statsministerens kontor, som svar på et utspill fra Norske kommuners Sentralforbund 12. juli i år.

Fiskeridepartementet gjør oppmerksom på at betegnelsen trafikkhavner for havner med eget havnestyre og havneadministrasjon ikke alltid er helt dekkende. Hverken i den tidligere lov om havnevesenet eller den nåværende lov om havner og farvann er det noe skille mellom trafikkhavner og fiskerihavner. I praksis vil alle norske havner med havnestyre og egen havneadministrasjon ha minst én funksjon i tillegg til trafikkhavnefunksjonen. De mest alminnelige av de øvrige funksjoner er fiskerihavnefunksjonen og fritidsbåtfunksjonen. I noen av dem, så som Eigersund, Ålesund og Tromsø, er denne funksjonen meget betydelig. Etter Fiskeridepartementets oppfatning vil det by på problemer å la trafikkhavnefunksjonen i en havn høre inn under ett departement og fiskerihavnefunksjonen under et annet. En interdepartemental arbeidsgruppe har lagt fram en rapport til Miljøverndepartementet angående fritidsbåtpolitikken. Også i denne rapporten er spørsmålet

berørt. Etter Miljøverndepartementets oppfatning henger all virksomhet i en havn så nøye sammen at de forskjellige typer virksomhet ikke kan splittes opp på flere departementer.

Fiskeridepartementet peker også på at havnetjeneste, inkludert farleder, fyr- og merketjeneste, navigasjonshjelpemidler og navigasjonsveiledning har mer eller mindre sammenheng med skipsfart og skipsfartens sikkerhet. Disse virksomheter må derfor også betraktes sammen med skipsfarten. På denne bakgrunn fraråd Fiskeridepartementet at trafikkhavnefunksjonen blir løst fra de øvrige havnefunksjonene og fra farvannsforvaltning med navigasjonsveiledning og navigasjonshjelpemidler.

På den annen side mener departementet at man må utrede hvorledes en kan oppnå en bedre samordning med de departementer som arbeider med øvrig samferdsel, herunder skipsfart.

Fiskeridepartementet viser i så måte til et arbeid som pågår i Utenriksdepartementet på bakgrunn av at Handelsdepartementets skipsfartsavdeling ble overført 1. januar i år. Etter Fiskeridepartementets mening bør spørsmålet om ansvaret for trafikkhavnene også ses i sammenheng med dette arbeidet.

Matfiskkonsesjoner

Fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet gi søknader om utvidelse av maksimalt konsesjonsvolum for matfiskanlegg for laks og ørret høyeste prioritet. Samtlige søknader som er kommet i løpet av oktober–november i år bør være besvart innen 1. mars 1989.

For å få en forsvarlig behandling gjennomført på kortest mulig tid, bør det straks etableres et samarbeidsorgan på fylkesnivå. Det er de enkelte fiskerisjefene som fatter vedtakene om utvidelse, og de bør derfor etter departementets mening ta initiativet til at samarbeidsgruppene opprettes, og lede arbeidet. Gruppene bør i tillegg til fra fiskerisjefen ha medlemmer fra fylkesmannens miljøvernavdeling, fylkesveterinæren og Kystverkets distriktskontor.

Samarbeidsgruppene bør så langt det er mulig og forsvarlig foreta en ad hoc-behandling av de innkomne søknadene om utvidelse.

– Det er viktig at innkomne søknader av denne art tas under behandling og avgjøres så snart som råd, heter det i brevet fra Fiskeridepartementet til Fiskeridirektoratet.

Teknisk driftsbetjent

Ved Statens Biologiske Stasjon Flødevigen, Arendal, er det ledig en stilling som 4405 teknisk driftsbetjent (vaktmester).

Den som tilsettes vil bli pålagt daglig ansvar for stasjonens bygninger, inkl. verksteder, inventar og tekniske anlegg, samt tilsyn med transportmidler (bil, småbåter).

Arbeidet omfatter tilsyn og vedlikehold vedrørende bygninger og anlegg som bl.a. ventilasjonsanlegg, elektro/olje-fyr og varmeveksleranlegg, pumper og ledninger, motorer og maskiner, samt orden av utearealer, snørydding etc., alt i henhold til egen instruks.

Til stillingen kreved relevant utdanning og praksis. Søkere bør ha førerkort for bil (klasse B).

Stillingen lønnes etter statens regulativ 1.tr. 12–18, brutto kr 106.539,-/134.126,- pr. år. Fra lønnen trekkes 2 % til Statens Pensjonskasse. Ved tilsetning godkjennes all tidligere yrkespraksis, herunder omsorgstjeneste i hjemmet.

Nærmere opplysninger fåes ved SBSF, tlf. 041-10 580.

Søknad mr., «76/88» med kopier av vitnemål og attester sendes Statens Biologiske Stasjon Flødevigen, 4800 Arendal, innen 10. november 1988.»

Kontroll med dumping av sei

I tillegg til den tradisjonelle overvåkingen av fiskefelt, har en i september foretatt en utstrakt kontroll på seifelt for å kontrollere om det er blitt dumpet sei ved notkast og låssetting.

Torskefiske

Torsketråleren M/S «Anny Kræmer» som i august startet overvåking av torsketrålfelt ved Bjørnøya og «Gråsonen», fortsatte fram til 05.09. utenfor Finnmarkskysten. Innblanding av undermåls fisk i snitt av 9,5% i antall. Fangstene varierte fra 26–280 kg, vesentlig torsk og hyse pr. tråltid. P.g. a. faststående bruk fikk en ikke utført trålforsøk innenfor 6 n.mils grensen.

Torsketråleren M/S «Røstnesvåg» har i tidsrommet 02.–12.09. vært på tokt på Røstbanken. Det ble ikke funnet innblanding av undermåls fisk i fangstene.

Torsketråleren M/S «Tønsnes» har i tidsrommet 21.–30.09. vært på tokt i området ved Bjørnøya og «Gråsonen». Toktet fortsetter i oktober utenfor Finnmarkskysten.

Vest for Bjørnøya var innblandingen av undermåls fisk kommet ned under det tillatte nivå, opptil 8,6% i antall. Den tidligere henstillingen om ikke å fiske i dette området ble nå opphevet. Fangstene i området varierte fra 48–595 kg, vesentlig torsk, pr. tråltid.

I grunnområdet nordøst for Bjørnøya fikk en fangster opptil 3360 kg torsk pr. tråltid. Innblandingen av undermåls fisk var 7,5% i antall i snitt. I dette området ble det observert ca. 70 norske og utenlandske torsketrålere i fiske, som etter sigende tok tildels store fangster. Størrelsen på torsken vi fikk varierte mellom 37–64 cm med størst antall rundt 55 cm.

I «Gråsonen» fikk en fangster opptil 345 kg, vesentlig torsk pr. tråltid. Innblandingen av undermåls fisk i snitt 7,4% i antall.

Snurrevadfartøyet M/S «Ragnar Senior» har i tidsrommet 06.–24.09. vært på tokt utenfor Øst-Finnmark. Det ble funnet for høy innblanding av undermåls fisk innenfor 4 n.mil grensen fra Makkaur til Ekkerøy. Området ble etter dette og ut fra prøver tatt på feltet med M/S «Tom Cato», stengt for snurrevadfiske. Forsøkene ble utført med snurrevad med islandssekk på 136 mm maskevidde. På Varanger ble seinotfartøy i fiske observert for å fastslå om det ble dumpet sei. Det ble ikke registrert dumping av sei.

Havrekefiske

Reketråleren M/S «Remifisk» har i tidsrommet 26.–30.09. vært på tokt ved Vest-Spitsbergen. Toktet fortsetter i oktober i Barentshavet. Rekefangster opptil 125 kg pr. tråltid. Lav innblanding av undermåls fisk og reker.

Kyst- og fjordrekefiske

Reketråleren M/S «Jamo Junior» har i tidsrommet 07.–29.09. vært på tokt i Nord-Troms og Finnmark. I tillegg til overvåking av rekefelt, ble det foretatt kontroll med seinotfartøy i fiske. Det ble utført forsøk med rekefiske fra Nordreisa til Varangerfjorden. I indre Varangerfjord ble det funnet for høy innblanding av undermåls reker. Området ble etter dette stengt for rekefiske.

I Tanafjorden og utenfor Kjølnes ble det foretatt observasjoner av seinotfangster. To notkast ble satt i lås. Ved et av disse kastene fløt det opp en liten del død sei. I de øvrige kastene en observert, ble all sei høvet direkte ombord i seifartøylene.

Reketråleren M/S «Heidi-Vibeke» har i tidsrommet 01.–24.09. vært på tokt på åpne og stengte rekefelt i Troms. Det ble funnet for høy innblanding av undermåls fisk og reker i Øyfjorden, Sessøyfjorden og Vengsfjorden. Områdene ble stengt for rekefiske. Ut over dette ble det ikke funnet grunnlag for å endre på bestemmelsene om bruk av sorteringsnett i rekefiske eller åpne, stengte rekefelt.

Reketråleren M/S «Farragut» har i tidsrommet 14.–16.09. vært på tokt i stengt område for rekefiske i Vesterålsfjorden. Rekefangstene var svært små og innblandingen av fisk fortsatt for høy til at feltet kan åpnes.

Inspeksjoner på fiskefelt

Hurtiggående fartøy M/S «Tom Cato» har i periodene 01.–17.09. og 21.–30.09. vært på tokt i fjord- og kystområder fra Tromsø til Varangerfjorden. Det ble foretatt en rekke kontroller av reke-, snurrevad- og seifartøyer i fiske og ved levering av seifangster til sovjetiske oppkjøpsfartøyer. I Varangerfjorden ble en reketråler tatt for fiske i stengt felt. Ut over dette ble det ikke registrert uregelmessigheter på rekefelt.

Seinotfiske foregikk i hele området fra Nord-Troms til Varanger. Under første tokt ble det ikke funnet innblanding av undermåls sei i fangstene. Seien ble låssatt. Ved et par tilfeller syntes seien noe sprengt, men forholdene var tilsynelatende akseptable.

Mellom Makkaur og Vardø fant en ved kontroll av snurrevadfartøy i fiske innblanding av undermåls torsk og hyse opptil 69% i antall. Snurrevadfartøy ble anmodet om å forlate området. Etter nærmere kartlegging av snurrevadfartøyet M/S «Ragnar Senior», som nevnt foran, ble feltet stengt.

På grunn av at en med hurtiggående fartøy på kort tid fikk mange kontroller fra flere steder på feltet, ble området hurtig stengt for snurrevadfiske og det ble unngått unødvendig neddreping av undermåls fisk.

Under siste tokt ble det foretatt kontroll av seifangster. Det ble bare funnet lav innblanding av undermåls sei i fangstene, opptil 6,4% i vekt. Bare to fangster ble satt i lås. De øvrige fartøyene høvet fangstene direkte ombord. Det ble ikke observert dumping av fisk.

Nærmere opplysninger om resultatene kan fås ved henvendelse til Overvåkingstjenesten for fiskefelt, Troms.

**Abonner
på
Fiskets
Gang**

NYTT FRA FISKERIDEPARTEMENTET

Minstelott

Fiskeridepartementet har meddelt Garantikassen for fiskere at den kan starte ekspedisjonen av oppgjør for 2. garantiperiode. Garantikassen har til disposisjon 31 mill.kr. til minstelottsordningen av den ekstraordinære tiltakspakken på 115 mill.kr. som Stortinget har bevilget for 1988.

**J. 123/88
(J. 100/86 UTGÅR)**

**FORSKRIFT OM MINSTEMÅL FOR KRABBE PÅ
KYSTSTREKNINGEN ROGALAND FYLKE-
SVENSKEGRENSEN.**

Fiskeridirektøren har den 22. september 1988 i medhold av § 19, pkt. 18, 2. ledd i forskrift 2249 av 23. desember 1986 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. i saltvannsfiske bestemt:

§ 1

På kyststrekningen fra og med Rogaland fylke-svenskegrensen er det tillatt å fange krabbe som er 11 cm eller mer.

§ 2

Krabbefangster på mellom 11 og 13 cm må meldes til Statens Biologiske Stasjon, Flødevigen.

§ 3

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrift av 5. august 1986 om minstemål for krabbe på kyststrekningen Rogaland fylke-svenskegrensen.

**J. 125/88
(J. 111/88 UTGÅR)**

**FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT NR.
2249 AV 23. DESEMBER 1986 OM MASKEVIDDE,
BIFANGST OG MINSTEMÅL M.M. I SALTVANNS-
FISKE.**

Fiskeridepartementet har 30. september 1988 med hjemmel i § 4 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. bestemt:

I

I forskrift av 23. desember 1986 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. gjøres følgende endringer:

§ 22, 8. ledd skal lyde:

Ved fiske etter tobis er det adgang til å ha inntil 25 % tobis under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

II

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

**FORSKRIFT OM MASKEVIDDE, BIFANGST OG MINSTEMÅL
M.M. I SALTVANNSFISKE.**

Fiskeridepartementet har med hjemmel i §§ 1, 4 og 11 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone og § 15 i kgl. res. av 13. mai 1977 om utlendingers fiske i Norges økonomiske sone bestemt:

Kap. I. Forskriftens virkeområde.

§ 1

For fiske med norske fartøy gjelder forskriften i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon og utenfor disse farvann med mindre annet er bestemt. For utenlandske fartøy gjelder forskriften for fiske i Norges økonomiske sone utenfor det norske fastland og i fiskerisonen rundt Jan Mayen.

Denne forskrift gjelder ikke i området som omfattes av konvensjonen om fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-konvensjonen), nord for 35° n.br. vest for 42° v.l. og nord for 59° n.br. vest for 44° v.l.

Kap. II. Maskevidde og innretninger på redskap.

§ 2

Det er forbudt å bruke trål eller snurrevad hvis det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

1. Nord for 64° n.br.:

- a) 135 mm i trål eller 125 mm snurrevad av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 145 mm i trål eller 135 mm snurrevad av annet materiale enn nevnt under a).
- c) I et område avgrenset av linjer gjennom punktene A-K nedenfor, kan det ved direkte fiske etter *Sebastes Mentella* (uer) brukes en minste maskevidde i trålen ned til 100 mm uansett materiale.

A. 71° 15' n.br. 16° 00' ø.l.

B. 71° 15' n.br. 20° 00' ø.l.

C. 72° 00' n.br. 20° 00' ø.l.

D. 72° 40' n.br. 23° 00' ø.l.

E. 72° 40' n.br. 29° 00' ø.l.

F. Skjæringspunktet mellom 29° 00' ø.l. og yttergrensen for Norges økonomiske sone.

G. Skjæringspunktet mellom 24° 00' ø.l. og yttergrensen for Norges økonomiske sone.

H. 73° 28' n.br. 18° 30' ø.l.

I. Skjæringspunktet mellom en linje fra punkt H i rettvissende 292° og yttergrensen for Norges økonomiske sone.

K. Skjæringspunktet mellom 13° 40' ø.l. og yttergrensen for Norges økonomiske sone.

Mellom punktene A-B-C-D-E-F, G-H-I og K-A følger avgrensningen rette linjer. Mellom punktene F-G og I-K følger avgrensningen yttergrensen for Norges økonomiske sone.

d) Yttergrensen for Norges økonomiske sone trekkes i en avstand på 200 nautiske mil fra grunnlinjene, jfr. § 1 i lov av 17. desember 1976 om Norges økonomiske sone.

2. Sør for 64° n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr:
100 mm i trål eller snurrevad uansett materiale.

Inntil 1. juli 1987 kan det sør for 62° n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr brukes trål eller snurrevad med minste maskevidde ned til 90 mm uansett materiale.

3. I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr:

80 mm i trål eller snurrevad uansett materiale.

§ 3

Fiske med småmasket redskap utenom Skagerrak.

Uten hinder av bestemmelsene i § 2 kan det i området beskrevet i § 2 nr. 1 og 2 brukes trål eller snurrevad med maskevidde i fiskeposen mellom 16 mm og 80 mm ved fiske etter følgende fiskearter: Makrell, sild, sildeartet fisk, vassild (*Argentina spp.*), lodde, tobis (sil), øyepål, kolmule, hestmakrell (taggmakrell) og polartorsk (ismort).

I tiden fra 1. mars til og med 31. oktober er det ved fiske etter tobis (sil) tillatt å bruke redskap med mindre maskevidde enn 16 mm.

§ 4

Fiske med småmasket redskap i Skagerrak.

Uten hinder av bestemmelsene i § 2 kan det i området beskrevet i § 2 nr. 3 (Skagerrak) brukes snurrevad, trål eller annen net som slepes gjennom sjøen med minste maskevidder som nevnt nedenfor ved fiske etter de der spesifiserte arter:

Art	Minste maskevidde (mm)
Hvitting	70
Sild, makrell, hestmakrell	32
Vassild (<i>Argentina</i> spp), reker	30
Brisling, øyepål, kolmule, fjesing	
horngjel, bløtdyr, tobis, knurr, ål	16
Sjøkreps (bokstavhummer)	60

I tiden fra 1. mars til og med 31. oktober er det ved fiske etter tobis (sil) tillatt å bruke redskap med mindre maskevidde enn 16 mm.

§ 5

Trålfiske etter reker og sjøkreps (bokstavhummer) utenom Skagerrak.

Uten hinder av bestemmelsene i § 2 kan det ved fiske etter reker og sjøkreps (bokstavhummer) i områdene beskrevet nedenfor brukes trål med de der angitte maskevidder:

1. I områdene beskrevet i § 2, nr. 1 og nr. 2, utenom fiskerisonen ved Jan Mayen: 35 mm.
2. I fiskerisonen ved Jan Mayen: 40 mm.

§ 6

Redskap som ikke er i bruk.

Det er forbudt å ha på dekk redskap eller deler av redskap som ikke oppfyller kravene til minste maskevidde og til innretninger på redskap for det fiske fartøyet driver, jfr. §§ 2, 3, 4, 5, 8 og 9, 10 og 11.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan redskap nevnt i første ledd, deler av slik redskap og innretninger på slik redskap has på dekk når de ikke lettvisst kan tas i bruk. Fiskepose og forlengelse skal være fradelt resten av trålen og bortstuet, tildekket med presenning og surret.

Ved bruk av småmasket redskap, jfr. § 3, eller reketrål, jfr. § 5, skal snurrevad og andre typer trål være bortstuet og tildekket med presenning og surret.

I området beskrevet i § 2 nr. 3 (Skagerrak), skal andre typer redskap enn det som nyttes i det fiske fartøyet driver, være bortstuet på dekk på en slik måte at de ikke lettvisst kan tas i bruk.

§ 7

Måling av maskevidde.

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning i våt tilstand, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er fastsatt i §§ 2, 3, 4, og 5, lett kunne føres gjennom masken med et trykk som tilsvarer 5 kg.

Maskevidden til en not skal normalt fastsettes som gjennomsnittet av en eller flere serier på 20 masker etter hverandre i notens lengderetning, eller dersom fiskeposen har mindre enn 20 masker, en serie med det maksimale antall masker. De målte maskene bør være minst 10 masker fra leisene og minst 3 masker fra cod-lina. I småmasket trål, jfr. §§ 3, 4 og 5, bør de målte maskene være minst 0,5 meter fra cod-lina. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettningen av gjennomsnittet.

§ 8

Seleksjon.

Det er forbudt å bruke innretninger eller ha en oppbygging av trål eller snurrevad som snører sammen maskene eller på annen måte reduserer seleksjonen i redskapet.

Uten hinder av forbudet i denne paragraf er det tillatt å bruke de innretninger som framgår av §§ 9, 10 og 11.

§ 9

Slitematte.

Det er forbudt å feste seilduk, nett eller annet materiale (slitematter) til undersiden av fiskeposen. Uten hinder av forbudet i første ledd er det likevel tillatt å bruke slitematter når de er festet bare i forkant og langs siden.

§ 10

Rundstroppe.

Det er forbudt å bruke rundstroppe i trål og snurrevad.

Forbudet i første ledd gjelder ikke ved bruk av redskap som nevnt i §§ 3,4 og 5. Uten hinder av forbudet i første ledd er det tillatt å bruke rundstroppe når:

- a) Avstanden mellom hver rundstropp er minst 1 meter.
- b) Rundstroppene er festet utvendig på tvers av fiskeposen og har minst to festepunkter.
- c) Rundstroppene ikke er kortere enn 50 % av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor rundstroppene er festet til fiskeposen. Rundstroppenes lengde mellom festepunktene skal være minst 50 % av avstanden mellom festepunktene målt med strukket maske.

Det er likevel tillatt å ha en enkel rundstropp (avlastningsstropp) som kan være kortere enn 50 % av fiskeposens omkrets, dersom denne rundstroppen er festet nærmere enn 0,7 meter fra cod-lina.

§ 11

Beskyttelsesnett, forsterkningsnett, stengenett og andre nett.

1. Det er forbudt å bruke beskyttelsesnett, forsterkningsnett og stengenett i trål og snurrevad i områdene som beskrevet i § 2, nr. 1 og 2.

Uten hinder av forbudet i første ledd, er det ved fiske med småmasket trål som beskrevet i § 3 tillatt å bruke utvendig rundt fiskeposen ett enkelt forsterkningsnett av sterker materiale enn i fiskeposen og med en minste maskevidde på 80 mm.

Uten hinder av forbudet i første ledd, kan det i kolmulefiske med maskevidde over 40 mm og i loddefiske brukes utvendig rundt trålposen inntil tre forsterkningsnett med minste maskevidde på 80 mm.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det i området som beskrevet i § 2, nr. 1 og 2 brukes ett stengenett festet på innsiden av redskapet. Maskevidden i stengenettet må ikke være mindre enn maskevidden i fiskeposen. Stengenettet skal være festet maske for maske tvers over øverste halvdel av redskapet, og avstanden fra festet for stengenettet til bakerste ende av fiskeposen skal minst være tre ganger lengden av stengenettet og slik at ingen deler av stengenettet er nærmere enn 8 meter fra enden av fiskeposen.

2. I redskap med maskevidde som beskrevet i § 2 er det forbudt å bruke et stykke nett i fiskeposen («skjørt») som skal hindre at fisk slipper gjennom knuten i cod-lina.

3. Ved fiske i området beskrevet i § 2, nr. 3 (Skagerrak) er det tillatt

- a) I småmasket trål og snurrevad med en maskevidde i fiskeposen på 60 mm eller mindre:

– Enten å feste ett forsterkningsnett med minste maskevidde på 80 mm utenpå fiskeposen. Ved fiske med trål med maskevidde mindre enn 16 mm kan det anvendes et ekstra forsterkningsnett med en minste maskevidde på 35 mm.

– Eller å feste ett beskyttelsesnett på oversiden av fiskeposen som skal ha en maskevidde minst to ganger så stor som maskevidden i fiskeposen. Beskyttelsesnett skal være festet til fiskeposens, alle fire sider, slik at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med fire masker i fiskeposen.

- b) Å bruke ett stengenett festet på innsiden foran fiskeposen med maskevidde ikke mindre enn maskevidden i trålen og snurrevaden og med en slik lengde at den ikke kan strekkes mer enn 20 masker inn i fiskeposen.

4. Ved fiske med reketrål som beskrevet i §§ 4 og 5 er det forbudt å bruke dobbel pose i trålen. Det er likevel tillatt å bruke et forsterkningsnett (løft) utenpå trålposen når maskevidden i dette forsterkningsnettet ikke er mindre enn 120 mm.

KAP. III Forbud mot bruk av visse redskap.

§ 12

Forbud mot bruk av flytetrål.

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei med flytetrål (pelagisk trål) innenfor fiskerigrensen og i Norges økonomiske sone nord for 64° n.br.

Med flytetrål forstås et trålredskap der ingen av redskapets deler under fiske er i berøring med bunnen.

§ 13

Forbud mot fiske etter torsk med not.

Det er forbudt å fiske torsk med not i området nord for 61° n.br.

§ 14

Forbud mot bruk av bobbinslenke.

Innenfor fiskerigrensen er det forbudt å bruke bobbinslenke ved tråling etter reker. Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere regler for hva som skal anses som bobbinslenke.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet mot bruk av bobbinslenke i området sør for Stad.

§ 15

Dybden på seinøter.

Det er forbudt å bruke not med større dybde enn 85 favner (160 meter) ved fiske etter sei.

Kap. IV Bifangst.

§ 16

Bifangst ved fiske utenom Skagerrak.

I området beskrevet i § 2 nr. 2 gjelder følgende bestemmelser om bifangst:

1. Ved fiske med redskap som beskrevet i § 3 kan de artene som er nevnt i § 19 nr. 1–20 tas som bifangst. Bifangsten av torsk, sei, hyse og hvitling til sammen skal likevel til enhver tid ikke overstige 20 % i vekt regnet av hele fangsten om bord.
2. Ved fiske etter tobis (sil) med trål med maskevidde mindre enn 16 mm er det forbudt til enhver tid å ha mer enn 10 % bifangst av andre fiskearter regnet i vekt av hele fangsten om bord.
3. Ved fiske med trål etter brisling er det forbudt til enhver tid å ha mer enn 10 % bifangst av sild regnet i vekt av hele fangsten om bord.
4. Ved kontroll av bifangster anses en prøve på minst 100 kg som representativ for fangstens sammensetning.

Ved direkte fiske etter *Sebastes Mentella* (uer) i området nevnt i § 2 nr. 1 bokstav c) og med mindre maskevidde enn nevnt i § 2 nr. 1 første ledd bokstavene a) og b), er det forbudt å ha mer enn 10 % samlet bifangst av torsk, hyse og blåkveite regnet i vekt av hvert enkelt trålhal.

§ 17

Bifangst ved fiske i Skagerrak.

I området beskrevet i § 2 nr. 3 (Skagerrak) gjelder følgende bifangstregler:

1. Generell bifangstregel.

På turer der det brukes trål eller snurrevad med maskevidde mindre enn 80 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 19 nr. 1–19 ikke overstige 10 % i vekt av den totale fangst tatt med slike redskap. Denne bifangstregelen gjelder likevel ikke for bifangster tatt i direkte fiske som går inn under reglene i nr. 2, 3 og 4 i denne paragrafen.

Forbudte bifangster og bifangster som overstiger de lovlige innblandingprosentene skal ikke beholdes om bord eller landes, men skal straks kastes på sjøen.

2. Bifangst ved fiske etter hvitling.

Ved fiske etter hvitling med trålredskap med maskevidde mindre enn 80 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 19 nr. 1–16 og nr. 18 og 19 ikke overstige 30 % i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

3. Bifangst ved fiske etter sjøkrep (bokstavhummer).

Ved fiske etter sjøkrep (bokstavhummer) med redskap med maskevidde ikke mindre enn 60 mm skal bifangsten av artene nevnt i § 19 nr. 1–19 ikke overstige 70 % i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

4. Bifangster av sild.

Ved fiske etter brisling med trålredskap med maskevidde mindre enn 32 mm skal bifangsten av sild ikke overstige 10 % i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap. Ved fiske etter andre fiskearter enn brisling med trålredskap med maskevidde mindre enn 32 mm skal bifangsten av sild ikke overstige 5 % i vekt av den totale fangsten om bord tatt med slik redskap.

Bifangst av sild skal ikke beholdes om bord etter at den fastsatte sildekvote er oppfisket.

5. Bifangst ved fiske etter reke.

Ved fiske etter reke med redskap med maskevidde ikke mindre enn 30 mm, skal bifangsten av artene nevnt i § 19 nr. 1–19 ikke overstige 50 % i vekt av den totale fangsten tatt med slik redskap.

6. Måling av bifangst.

Bifangster som blir omhandlet i denne paragrafen skal måles som andelen i prosent i vekt av all fisk på dekk etter siste trålhal, eller av all fisk om bord eller ved landing. Bifangsten kan fastsettes på grunnlag av en prøve på minst 100 kg.

§ 18

Bifangst ved fiske etter reke og sjøkrep (bokstavhummer).

Ved fiske etter reke og sjøkrep (bokstavhummer) er det tillatt å ta fisk som bifangst. I området utenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene kan likevel bifangst av torsk og hyse til sammen til enhver tid ikke overstige 10 % i vekt regnet av hele fangsten om bord.

Kap. V. Bestemmelser om minstemål og utkast.

§ 19

Minstemål.

Det er forbudt å fiske fisk og skaldyr av følgende arter, hvis ikke fisken eller skaldyrene minst er av den størrelse som er nevnt nedenfor:

1. Kveite	80 cm
2. Torsk	
a) i området nord og vest for følgende linje: vestover fra norskysten på 64° n.br. til 4° v.l., 60° 30' n.br. til 5° v.l., 60° n.br. til 18° v.l., 48° n.br. til 42° v.l.	42 cm
b) sør og øst for ovennevnte område	30 cm
3. Hyse (kolje)	
a) i området beskrevet i nr. 2.a)	39 cm
b) sør og øst for ovennevnte område	27 cm
4. Lysing	30 cm
5. Gullflyndre (rødspette)	
a) i området beskrevet i § 2, nr. 1 og 2	29 cm
b) i Skagerrak beskrevet i § 2, nr. 3	27 cm
6. Mareflyndre (hundetunge)	28 cm
7. Sandflyndre	23 cm
8. Lomre (bergflyndre)	25 cm
9. Tunge	24 cm
10. Piggvar	30 cm
11. Slettvar	30 cm

12. Glassvar	25 cm
13. Hvitting	23 cm
14. Skrubbe	20 cm
15. a. Gulål	40 cm
b. Blankål	37 cm
16. Hummer	22 cm

(carapax 7,8 cm)

17. Sjøkreps (bokstavhummer, <i>Nephros norvegicus</i>)	13 cm
(carapax 4 cm)	
18. Krabbe	13 cm

Fiskeridirektøren kan for strekningen fra og med Rogaland fylke til svenskegrensen dispensere fra minstemålet ned til 11 cm.

19. Sei

- a) i området nord for Lofotoddens sørligste punkt og derfra i rettvise peiling vest, Lofotens innerside og videre innover til bunnen av Ofotfjorden med tilstøtende fjordarmer. I åpne sund på Lofotens innerside og i Ofotfjorden begrenset av følgende linjer:

Sundstraumen ved Sund lykt i rettvise vest, Nappstraumen ved Grønvika lykt i rettvise vest, Grimsoystraumen ved Lyngvær nordre lykt i rettvise vest, Raft-sundet ved Digermulen lykt i rettvise vest, Tjeldsundet ved Lødingen lykt i rettvise øst og Ramsundet ved Ramnesodden i rettvise vest

40 cm

- b) i området sør for området beskrevet under a) og nord for 65° 30' n.br

37 cm

- c) i området sør for 65° 30' n.br. og nord for 62° 11,2'

n.br

35 cm

- d) i området sør for 62° 11,2' n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr

32 cm

- e) i Skagerrak beskrevet i § 2 nr. 3

30 cm

20. Pigghå	70 cm
------------------	-------

21. Makrell	30 cm
-------------------	-------

22. Reke	6 cm
----------------	------

(carapax 15 mm)

23. Sild fisket i området beskrevet i § 2 nr. 3.

(Skagerrak), unntatt norsk fjordsild fisket innenfor 2 n.mil fra grunnlinjene

18 cm

24. Nordsjøsil

20 cm

25. Norsk vårgytende sild

25 cm

26. Lodde a)

11 cm

b) i fiskerisonen rundt Jan Mayen

12 cm

27. Tobis	10 cm
-----------------	-------

§ 20

Måling av fisk og skalldyr.

Fiskens lengde skal måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

For pigghå gjelder lengden målt fra snutespissen til bakerste kant av den øverste haleflik.

For skalldyr regnes carapaxlengden som avstanden fra bakerste ende av øyehulen til bakerste kant av carapax målt parallelt med midtlinjen. Den totale lengden for hummer og sjøkreps er avstanden fra spissen av pannehornet til den bakre kant av midterste svømmelapp. Den totale lengden for reker er avstanden fra forkant av øyet til bakre kant av halen.

For krabbe gjelder størrelsen skallets største bredde.

§ 21

Unntak fra bestemmelser om minstemål.

Minstemål fastsatt i § 19 nr. 1–15 og 18–26 gjelder ikke fisk, krabbe og reke til bruk i egen husholdning.

Minstemålet fastsatt i § 19 nr. 19 gjelder ikke for sei som fiskes til eget agnforbruk. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller gi dispensasjon for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk.

Minstemålet fastsatt i § 19 nr. 21 gjelder ikke for fiske med garn og krokredskaper og ikke for notfanget og lassatt makrell som anvendes til konsumformål.

I området beskrevet i § 2 nr. 3 (Skagerrak) gjelder minstemålet fastsatt i § 19 nr. 21 bare for makrell som skal brukes til annet enn konsumformål eller agn.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfelle dispensere fra minstemålsbestemmelsen for makrell.

§ 22

Innblanding av fisk under minstemål.

Ved fiske etter torsk og hyse i området beskrevet i § 19 nr. 2a, er det adgang til å ha inntil 15 % torsk og hyse under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved fiske etter sei innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene i området beskrevet i § 2, nr. 1 og 2 er det adgang til å ha inntil 10 % sei under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Ved fiske etter makrell er det tillatt å ha inntil 15 % makrell under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Ved fiske etter lodde er det adgang til å ha inntil 10 % lodde under minstemål i antall i de enkelte fangster.

Ved fiske etter nordsjøsil er det adgang til å ha inntil 10 % nordsjøsil under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Ved fiske etter norsk vårgytende sild er det adgang til å ha inntil 10 % norsk vårgytende sild under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Ved fiske etter reke i områdene beskrevet i § 2 nr. 1 og 2 er det adgang til å ha inntil 10 % reke under minstemål i vekt i de enkelte fangster.

Ved fiske etter tobis er det adgang til å ha inntil 25 % tobis under minstemål i antall i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske i området beskrevet i § 2 nr. 3 (Skagerrak) kan landinger av artene nevnt i § 19 nr. 1–23 inneholde opptil 10 % i vekt av fisk og skalldyr under minstemål regnet for hver art.

§ 23

Forbud mot utkast.

I Norges økonomiske sone er det forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst av følgende fiskeslag:

- 1) Torsk
- 2) Hyse
- 3) Sei
- 4) Uer
- 5) Makrell
- 6) Reke
- 7) Norsk vårgytende sild
- 8) Trondheimsfjordsild
- 9) Nordsjøsil
- 10) Vassild

Kapittel VI. Oppmaling av sei, torsk og hyse.

§ 24

Det er forbudt å fiske eller levere torsk, hyse og sei til oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefor.

Unntatt fra forbudet i første ledd er lovlig bifangst av sei etter § 16 nr. 1.

Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra oppmalingsforbudet.

Kapittel VII. Straffe- og inndragningsbestemmelse.

§ 25

Overtredelse av bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes etter § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Inndragning kan skje i medhold av samme lovs § 54.

Kapittel VIII. Ikrafttredelse.

§ 26

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridepartementets forskrift av 6. april 1982 om maskevidde, bifangst og minstemål m.m. i saltvannsfiske.

J. 126/88
(J. 27/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE OG TARETRÅLING I MØRE OG ROMSDAL FYLKE.

Fiskeridirektøren har den 6. oktober 1988 i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 4 bokstav l) og Fiskeridepartementets forskrift av 4. mars 1988, bestemt:

§ 1

Denne forskrift gjelder de taretrålingsfelt i Møre og Romsdal som er angitt på vedlagte (//.) kartblader.

§ 2

Det er forbudt å drive taretråling på dypere vann enn 20 meter. Et tarefelt som har vært trålt ett år, skal være fredet mot taretråling de neste 3 årene.

§ 3

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen, så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrålt. Fiske skal kunne drives innenfor de utlagte felter for taretråling i den utstrekning det ikke kommer til foretrengsel for trålerne.

§ 4

Følgende fiskerier skal kunne drives uhindret på tarefelt som er utlagt for tråling:

- a) Notfiske etter sei og makrell.
Taretrålerne må vike på steder hvor det skal foregå kasting eller hvor det foregår kasting.
- b) Krabbefiske og rusefiske etter torsk, samt hummerfiske.
- c) Garnfiske etter lyr og torsk
Taretrålerne må innrette seg etter dette og tråle på steder hvor disse fiskeriene ikke drives.

§ 5

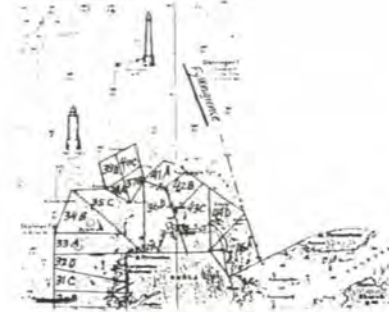
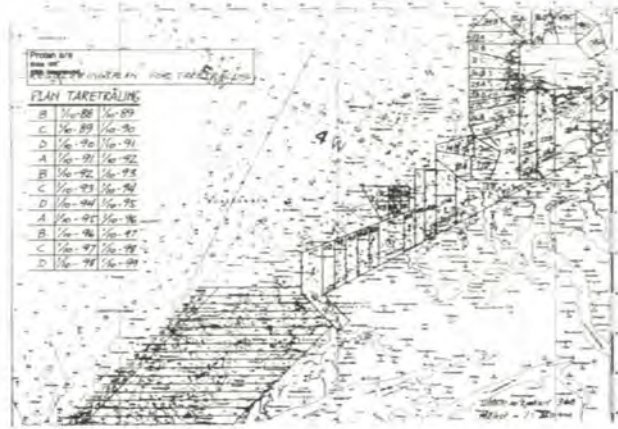
Taretrålerne skal sende melding til Fiskerisjefen i Møre og Romsdal i god tid før taretrålingen tar til. Det skal månedlig gis melding til fiskerisjefen om hvilke felt som skal tråles og tidsrommet for trålingen. Dessuten skal det gis melding om hvilke felt som er ferdigtrålt.

§ 6

I årene 1988–1992 er følgende felt utlagt for taretråling, jfr. kartbladene:

- 1/10-88 – 30/9-89, feltene merket B
- 1/10-89 – 30/9-90, feltene merket C
- 1/10-90 – 30/9-91, feltene merket D
- 1/10-91 – 30/9-92, feltene merket A

I områdene 37B, 38A, 39D og 40C nord for Smøla er det forbudt å tråle etter tare.

Taretråling utenfor de utlagte felt for det angjeldende år er ikke tillatt. Skifte av felt skjer 1. oktober hvert år.

§ 7

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 53.

§ 8

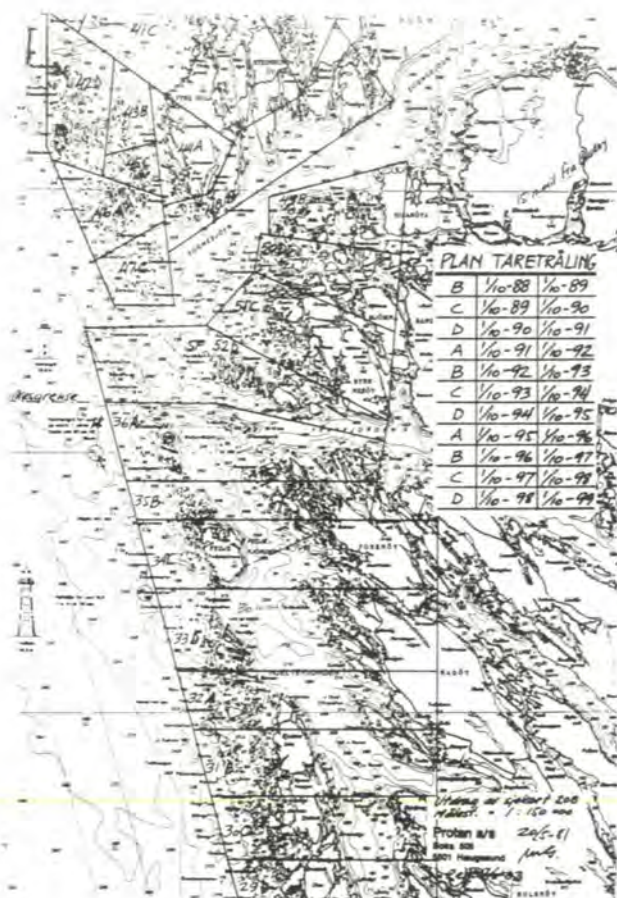
Denne forskrift trer i kraft 6. oktober 1988 og gjelder til og med 30. september 1992. Samtidig oppheves forskrift om regulering av fiske og taretråling i Møre og Romsdal fylke fastsatt 1. mars 1988.

J. 127/88

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE OG TARETRÅLING I SOGN OG FJORDANE FYLKE.

Fiskeridirektøren har den 6. oktober 1988 i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 4 bokstav l) og Fiskeridepartementets forskrift av 4. mars 1988, bestemt:

§ 1

Denne forskrift gjelder for de taretrålingsfelt i Sogn og Fjordane som er angitt på vedlagte (././.) kartblader.

§ 2

Det er forbudt å drive taretråling på dypere vann enn 20 meter. Et tarefelt som har vært trålt ett år, skal være fredet mot taretråling de neste tre årene.

§ 3

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrålt. Fiske skal kunne drives innenfor de utlagte felter for taretråling i den utstrekning det ikke kommer til foretrensing for trålerne.

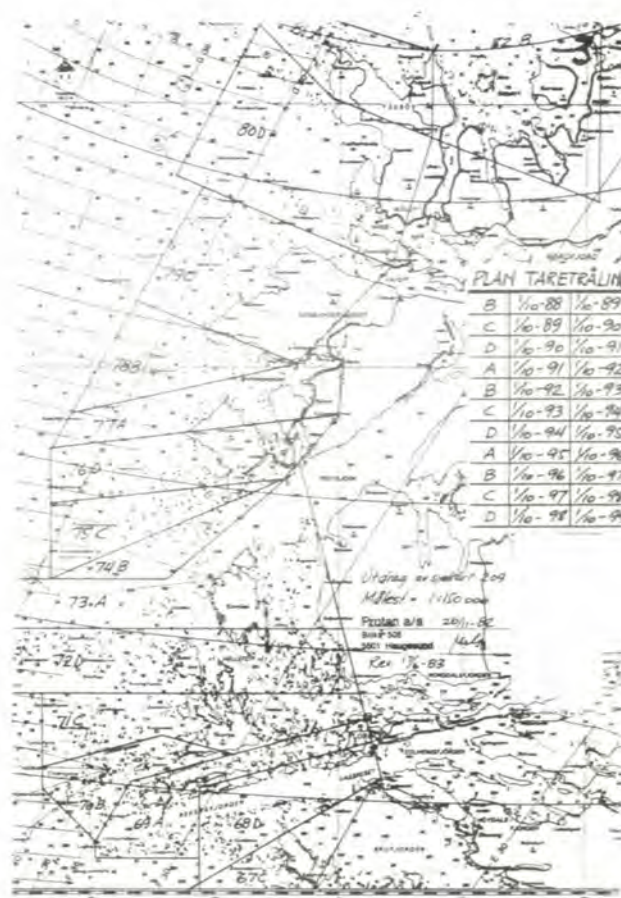
§ 4

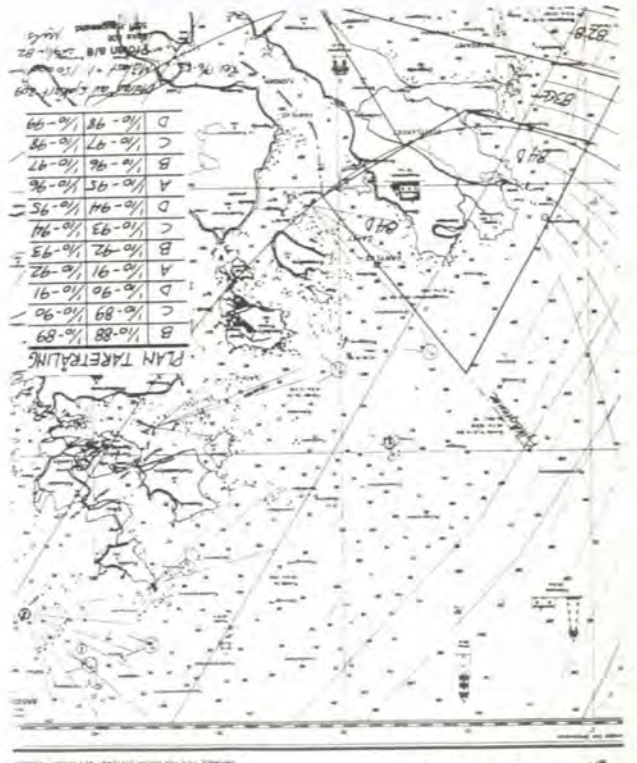
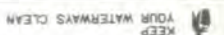
Følgende fiskerier skal kunne drives uhindret på tarefelt som er utlagt for tråling:

- a) Notfiske etter sei og makrell. Taretrålerne må vike på steder hvor det skal kastes eller hvor det foregår kasting.
- b) Krabbefiske og rusefiske etter torsk, samt hummerfiske.
- c) Garnfiske etter lyr og torsk. Taretrålerne må innrette seg etter dette og tråle på steder hvor disse fiskeriene ikke drives.

§ 5

Taretrålerne skal sende melding til Fiskerisjefen i Sogn og Fjordane i god tid før taretrålingen tar til. Det skal månedlig gis melding til fiskerisjefen om hvilke felt som skal tråles og tidsrommet for trålingen. Dessuten skal det gis melding om hvilke felt som er ferdigtrålt.

§ 6 I årene 1989-1992 er følgende felt utlagt for taretråling, jfr. kartbladene:

- 1/10-88 – 30/9-89, feltene merket B
- 1/10-89 – 30/9-90 feltene merket C
- 1/10-80 – 30/9-91, feltene merket D
- 1/10-91 – 30/9-92, feltene merket A

I områdene 79C, 80D og 81A er det forbudt å tråle etter tare. I området innenfor en linje fra Sleneset til Vassholmen i Bremangerpollen, Bremanger kommune, forbudt å tråle etter tare i tiden fra og med 1. mars til og med 10. april.

Taretråling utenfor de utlagte felt for det angjelvende år er ikke tillatt.

Skitte av felt skjer 1. oktober hvert år.

§ 7

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 53.

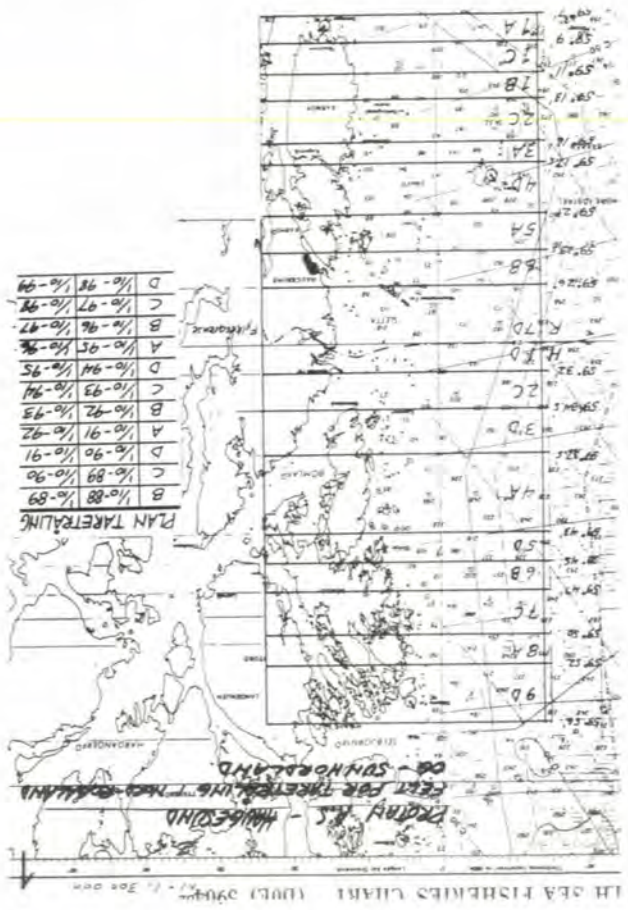
Denne forskrift trer i kraft 6. oktober 1988 og gjelder til og med 30. september 1992.

J. 128/88

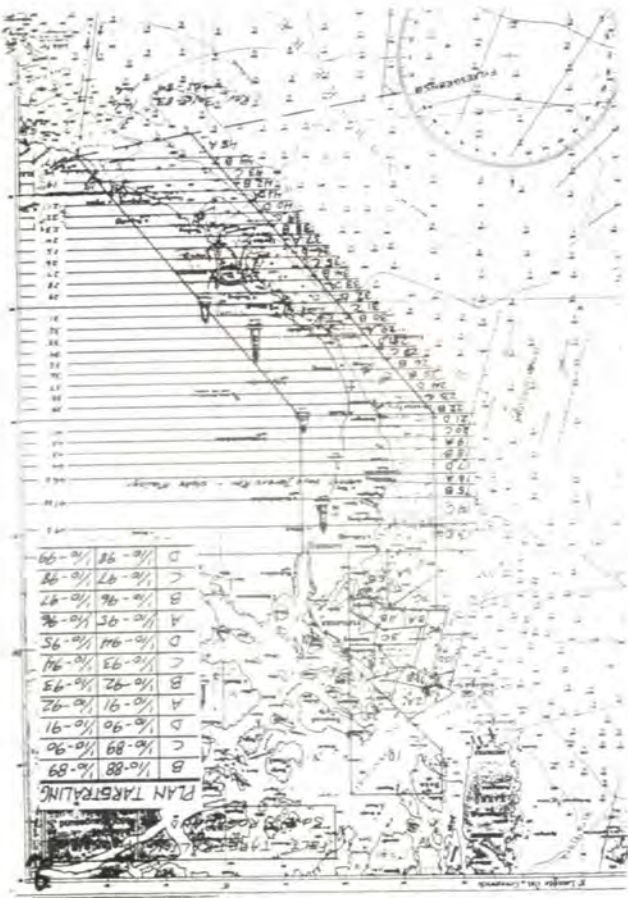
FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE OG TARETRÅLING I HORDALAND FYLKE.

Fiskeridirektøren har den 6. oktober 1988 i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 4 bokstav l) og Fiskeridepartementets forskrift av 4. mars 1988, bestemt:

§ 1 Denne forskrift gjelder for de taretrålingsfelt i Hordaland Fylke som er angitt på vedlagte (//) kartblader.

§ 2 Det er forbudt å drive taretråling på dypere vann enn 20 meter. Et tarefelt som har vært trålt ett år, skal være fredet mot taretråling de neste tre årene.

§ 3

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrått.

Fiske skal kunne drives innenfor de utlagte felter for taretråling i den utstrekning det ikke kommer til fortregning for trålerne.

§ 4

Følgende fiskerier skal kunne drives uhindret på tarefelt som er utlagt for tråling:

- a) Notfiske etter sei og makrell.
Taretrålerne må vike på steder hvor det skal kastes eller hvor det foregår kasting.
- b) Krabbefiske og rusefiske etter torsk, samt hummerfiske.
- c) Garnfiske etter lyr og torsk.
Taretrålerne må innrette seg etter dette og tråle på steder hvor disse fiskeriene ikke drives.

§ 5

Taretrålerne skal sende melding til Fiskerisjefen i Hordaland i god tid før taretrålingen tar til.

Det skal månedlig gis melding til fiskerisjefen om hvilke felt som skal tråles og tidsrommet for trålingen. Dessuten skal det gis melding om hvilke felt som er ferdigtrått.

§ 6

I årene 1989–1992 er følgende felt utlagt for taretråling, jfr. kartbladene:

- 1/10-88 – 30/9-89, feltene merket B
- 1/10-89 – 30/9-90 feltene merket C
- 1/10-80 – 30/9-91, feltene merket D
- 1/10-91 – 30/9-92, feltene merket A

Taretråling utenfor de utlagte felt for det angjeldende år er ikke tillatt.

Skifte av felt skjer 1. oktober hvert år.

§ 7

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 53.

§ 8

Denne forskrift trer i kraft 6. oktober 1988 og gjelder til og med 30. september 1992.

J. 129/88
(J. 26/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE OG TARETRÅLING I ROGALAND FYLKE.

Fiskeridirektøren har den 6. oktober 1988 i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 4 bokstav I) og Fiskeridepartementets forskrift av 4. mars 1988, bestemt:

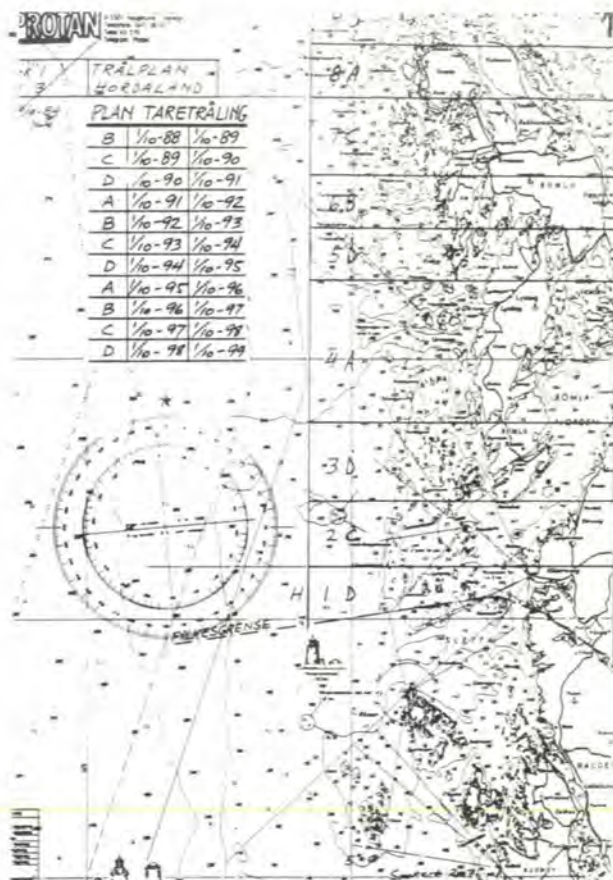
§ 1

Denne forskrift gjelder for de taretrålingsfelt i Rogaland Fylke som er angitt på vedlagte (//) kartblader.

§ 2

Det er forbudt å drive taretråling på dypere vann enn 20 meter.

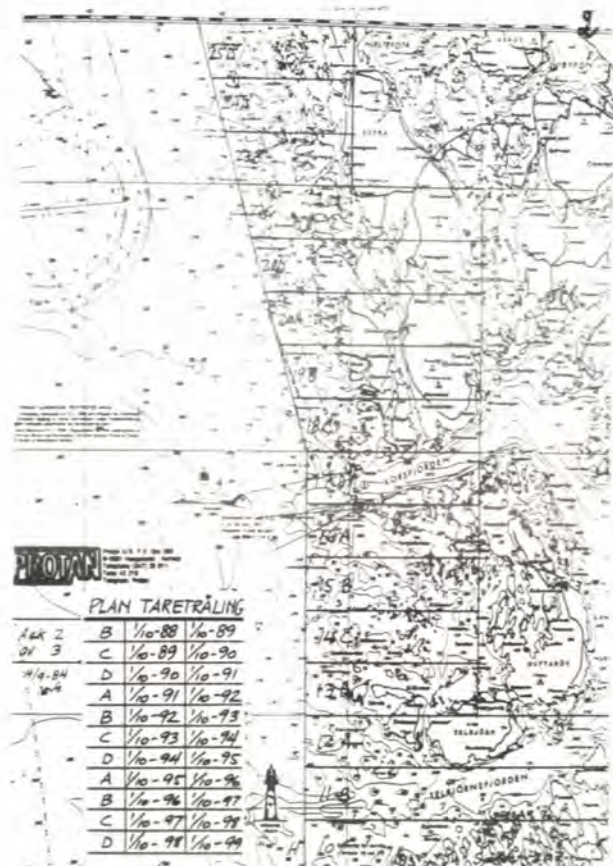
Et tarefelt som har vært trålt ett år, skal være fredet mot taretråling de neste tre årene.

§ 3

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrått.

Fiske skal kunne drives innenfor de utlagte felter for taretråling i den utstrekning det ikke kommer til fortregning for trålerne.

§ 4

Følgende fiskerier skal kunne drives uhindret på tarefelt som er utlagt for tråling:

- Notfiske etter sei og makrell.
Taretrålerne må vike på steder hvor det skal kastes eller hvor det foregår kasting.
- Hummerfiske.
Taretrålerne må innrette seg etter dette og tråle på steder hvor det ikke drives hummerfiske.

§ 5

Taretrålerne skal sende melding til Fiskerisjefen i Rogaland i god tid før taretrålingen tar til.

Det skal månedlig gis melding til fiskerisjefen om hvilke felt som skal tråles og tidsrommet for trålingen. Dessuten skal det gis melding om hvilke felt som er ferdigtrålt.

§ 6

I årene 1989–1992 er følgende felt utlagt for taretråling, jfr. kartbladene:

- 1/10-88 – 30/9-89, feltene merket B
- 1/10-89 – 30/9-90 feltene merket C
- 1/10-80 – 30/9-91, feltene merket D
- 1/10-91 – 30/9-92, feltene merket A

Taretråling utenfor de utlagte felt for det angjeldende år er ikke tillatt.

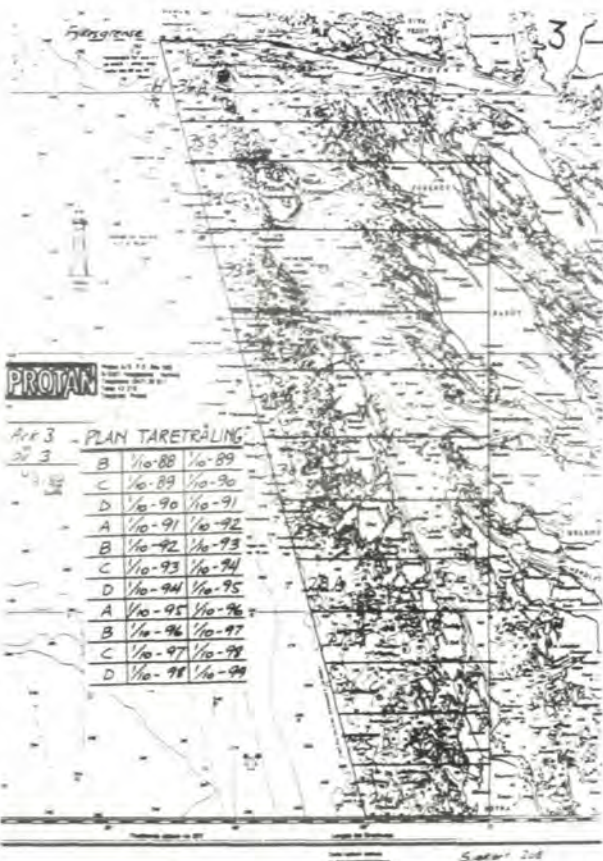
Skifte av felt skjer 1. oktober hvert år.

§ 7

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i medhold av lov om saltvannsfiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40 § 53.

§ 8

Denne forskrift trer i kraft 6. oktober 1988 og gjelder til og med 30. september 1992. Samtidig oppheves forskrift om regulering av fiske og taretråling i Rogaland fylke fastsatt 01.03.1988.

J. 130/88 (J. 122/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REKETRÅLFISKE. STENGTE FELT STREKNINGEN VESTERÅLEN – ROLVSØY.

Fiskeridirektøren har den 10. oktober 1988 med hjemmel i Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

I Fiskeridirektørens forskrift av 8. februar 1985 om reketråliske. Stengte felt på strekningen Vesterålen – Rolvsøy gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 2 skal lyde:

I Ullsfjorden, Lyngen, Nordreisa og Kvænangen sør og øst av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 48' E 19° 42'
2. N 70° 20' E 20° 07'
3. N 70° 20' E 21° 35'

II

Denne forskrift trer i kraft mandag 10. oktober 1988 kl 1800.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

Det er forbudt å fiske etter reker med trål innenfor 12 mils grensen i følgende områder på strekningen Vesterålen – Rolvsøy.

§ 1

1. I Vesterålen, Andfjorden og Vågsfjorden innenfor rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 68° 22' E 14° 00'
2. N 68° 35' E 14° 00'
3. N 69° 04' E 16° 20'
4. N 68° 47' E 16° 35'
5. N 69° 22' E 18° 06'

2. I Ullsfjorden, Lyngen, Nordreisa og Kvænangen sør og øst av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 48' E 19° 42'
2. N 70° 20' E 20° 07'
3. N 70° 20' E 21° 35'

3. I Sørøy og Rolvsøy begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 15' E 23° 15'
2. N 71° 00' E 23° 15'
3. N 71° 00' E 24° 38'

4. I Malangen begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 29' E 18° 17'
2. N 69° 32' E 18° 22'
3. N 69° 22' E 18° 38'
4. N 69° 20' E 18° 29'

5. I Solbergfjorden og Dyrøysund begrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 00' E 17° 29'
2. N 69° 04' E 17° 24'
3. N 69° 09' E 17° 37'
4. N 69° 14' E 18° 06'

6. I Øyfyorden avgrenset i nord av rett linje mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 36' E 17° 30'
2. N 69° 36' E 17° 38'

7. I Sessøyfjorden, Vengsøyfjorden og Kaldfjorden avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 69° 42' E 18° 14'
2. N 69° 50' E 18° 14'
3. N 69° 50' E 18° 44'

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektorens forskrifter av 31. desember 1984 om stenging av kyststrekningen Vesterålen – Rolvsøy.

J. 131/88 (J. 121/88 UTGÅR)

FORSKRIFT OM ENDRING AV FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKE MED SNURREVAD – STENGING AV OMRÅDE UTENFOR FINNMARK.

Fiskeridirektøren har den 7. oktober 1988 i medhold av Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

I

Fiskeridirektorens forskrift av 7. september 1988 om regulering av fiske med snurrevad – stenging av område utenfor kysten av Finnmark gjøres følgende endring.

§ 1 skal lyde:

Mellom Makkaur og Varangerfjorden innenfor rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 00' E 30° 00'
2. N 70° 46' E 30° 06'
3. N 70° 25,5' E 31° 19'
4. N 70° 13' E 31° 14'

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter dette har forskriften følgende ordlyd:

Fiskeridirektøren har den 7. september 1988 i medhold av Fiskeridepartementets forskrift av 7. mai 1985 nr. 992 om tiltak for bevaring av ungfisk bestemt:

§ 1

Det er forbudt å bruke snurrevad i følgende område i fjordene og på kysten av Finnmark.

Mellom Makkaur og Varangerfjorden innenfor rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 70° 00' E 30° 00'
2. N 70° 46' E 30° 06'
3. N 70° 25,5' E 31° 19'
4. N 70° 13' E 31° 14'

§ 2

Denne forskrift trer i kraft 7. september 1988 kl 1800.

J. 133/88

FORSKRIFT OM ADGANG TIL LANDING I NORGE AV LODDE FISKET AV ISLANDSKE FARTØY I 1988.

Fiskeridepartementet har i dag med hjemmel i § 8 i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen, jfr. kgl. res. av 4. november 1966, bestemt:

§ 1

Islandske fartøy kan i perioden fram til 31. desember 1988 føre i land islandsk fanget lodde til anlegg i Norges Sildeslags distrikt og i Feitsildfiskernes Salgslags distrikt.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

J. 134/88

FORSKRIFT OM STOPP I DET FRIE FISKET ETTER MAKRELL I NORGES ØKONOMISKE SONE NORD FOR 62° N.BR., I INTERNASJONALT FARVANN OG I MAKRELLFISKET I FÆRØYSK SONE I 1988.

Fiskeridirektøren har 18. juli 1988 med hjemmel i § 2 i Fiskeridepartementets forskrift av 7. juni 1988 om regulering av fisket etter makrell i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br., i internasjonalt farvann og i færøysk sone i 1988 bestemt:

§ 1

Det frie makrellfisket i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br., i internasjonalt farvann og makrellfisket i færøysk sone stoppes for ringnotfartøy over 70 fot 18. august 1988 kl 1400.

§ 2

Siste frist for innmelding av fangst er 18. august 1988 kl 1600.

§ 3

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov om saltvannstiske m.v. av 3. juni 1983 nr. 40.

§ 4

Denne forskrift trer i kraft straks.

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-1/8 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	18-24/7	25-31/7	pr. 1/8 1987	pr. 31/7 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	M el og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 1 - Finnmark¹</i>											
Torsk	423	319	13 984	12 009	1 275	9 522	1 121	40	—	51	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	273	290	6 359	3 796	225	3 551	7	3	—	10	—
Sei	46	54	792	986	0	918	14	4	—	50	—
Brosme	2	1	329	146	1	48	88	9	—	—	—
Lange	—	—	0	0	—	0	0	—	—	—	—
Blålange	—	—	1	0	—	0	0	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	30	3	634	434	174	259	1	—	—	—	—
Rødspette	—	2	6	3	0	3	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	83	31	430	752	5	747	—	—	—	—	—
Uer	12	51	940	747	387	353	0	—	—	6	—
Rognkjeks	—	—	180	64	—	—	—	—	—	64	—
Breiflabb	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	501	753	6 961	7 534	68	7 466	—	—	—	0	—
Annet og uspesif.	9	7	1 292	1 213	5	323	240	71	—	575	—
I alt	1 380	1 511	31 910	27 686	2 140	23 189	1 472	128	—	757	—
<i>Prissone 2 - Finnmark¹</i>											
Torsk	309	106	15 088	14 650	242	10 659	3 544	201	0	3	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	104	42	2 991	2 482	57	2 396	15	15	1	—	—
Sei	81	267	2 036	1 733	205	1 290	169	68	—	0	—
Brosme	6	1	539	400	17	3	275	105	0	—	—
Lange	0	0	4	10	0	0	9	1	—	—	—
Blålange	0	0	2	4	0	0	4	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	0	0	—	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	5	6	6	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	0	0	128	104	10	93	—	—	—	—	—
Rødspette	3	1	9	11	1	10	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	10	3	254	191	15	176	—	—	—	0	—
Uer	11	5	1 149	1 016	663	351	0	—	2	—	—
Rognkjeks	—	0	111	26	—	—	—	—	—	26	—
Breiflabb	—	—	0	0	0	0	—	—	0	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	40	61	2 952	606	23	582	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	7	2	601	1 007	137	3	210	215	—	442	—
I alt	572	487	25 870	22 247	1 377	15 563	4 227	605	3	471	—

Landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-1/8 1988 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	18-24/7	25-31/7	pr. 1/8 1987	pr. 31/7 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Prissone 3 – Troms³</i>											
Torsk	308	371	24 562	25 908	849	8 672	16 191	187	1	7	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	25	78	2 276	4 027	429	3 340	244	10	5	0	—
Sei	43	224	2 412	2 394	63	1 433	661	173	—	65	—
Brosme	3	22	1 320	985	43	18	773	150	1	—	—
Lange	1	3	75	78	2	1	75	0	—	—	—
Blålange	0	0	30	29	1	0	29	0	—	—	—
Lyr	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	10	10	8	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	17	99	984	1 000	162	838	0	—	—	—	—
Rødspette	—	6	4	12	10	2	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	2	0	2	2	0	—	—	—	—	—
Steinbit	68	90	1 630	700	84	614	—	—	—	2	—
Uer	26	82	1 707	1 745	1 148	578	1	—	8	10	—
Rognkjeks	—	0	546	69	4	—	—	—	—	65	—
Breiflabb	0	0	3	2	1	1	—	—	0	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Al	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	0	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	335	316	9 946	6 673	242	6 423	—	—	—	8	—
Annet og uspesif.	1	22	2 944	2 974	655	422	295	483	—	1 119	—
I alt	827	1 315	48 450	46 612	3 703	22 344	18 269	1 004	15	1 278	—
<i>Priss. 4/5/6 – Nordland³</i>											
Torsk	397	230	27 086	25 083	1 912	12 855	9 157	1 057	100	1	—
Skrei	2	0	17 574	12 112	168	2 077	4 596	5 255	15	—	—
Hyse	48	63	4 981	6 924	1 463	5 158	84	69	147	3	—
Sei	146	112	7 741	6 864	613	4 386	1 581	238	10	36	—
Brosme	82	49	2 957	1 960	324	227	858	454	97	0	—
Lange	29	12	789	911	22	86	793	11	0	—	—
Blålange	1	1	182	111	10	6	95	0	0	—	—
Lyr	0	0	124	85	79	2	3	0	0	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	79	58	53	5	—	—	—	—	—
Blåkveite	133	91	1 104	1 013	375	636	2	—	—	—	—
Rødspette	5	6	16	24	17	6	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	2	1	0	0	—	—	—	—	—
Steinbit	10	9	160	155	40	114	—	—	2	—	—
Uer	55	29	2 782	2 871	1 582	1 263	19	—	5	1	—
Rognkjeks	—	—	26	27	—	—	—	—	—	27	—
Breiflabb	0	0	18	14	9	5	—	—	0	—	—
Makrellstorje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	0	0	0	—	—	—	—	—
Al	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	1	17	485	428	253	146	9	—	—	21	—
Annet og uspesif.	49	28	7 646	6 475	2 147	1 475	272	823	1	1 757	—
I alt	960	649	73 755	65 116	9 068	28 449	17 469	7 907	377	1 845	—

Ilandbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1–1/8 1988 etter innkomne sluttsedler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	18-24/7	25-31/7	pr. 1/8 1987	pr. 31/7 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priss. 7/8 – Trøndelag⁴</i>											
Torsk	6	11	1 901	1 403	521	169	584	116	13	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	5	1	333	351	268	81	—	—	2	—	—
Sei	19	27	2 414	1 583	335	645	272	312	1	18	—
Brosme	36	23	667	502	139	65	111	181	5	—	—
Lange	42	97	565	710	22	52	280	355	1	—	—
Blålange	5	24	251	161	31	38	92	0	0	—	—
Lyr	1	3	200	186	142	35	0	4	4	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	12	9	9	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	0	1	—	1	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	2	2	0	—	—	—	0	—
Uer	5	10	447	480	445	35	0	—	0	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	10	10	9	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	4	10	81	349	325	24	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	1	60	63	44	19	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	22	71	3 238	4 312	933	3 343	0	4	—	32	—
I alt	147	279	10 181	10 124	3 227	4 509	1 339	973	26	50	—
<i>Priss. 9 – Nordmøre⁵</i>											
Torsk	22	19	1 047	783	391	75	317	—	—	0	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	7	2	488	547	481	63	4	—	—	0	—
Sei	64	50	3 692	4 309	361	3 174	755	19	—	0	—
Brosme	300	100	1 671	1 394	39	0	1 345	10	—	—	—
Lange	86	39	649	731	12	4	715	—	—	—	—
Blålange	129	86	959	908	6	—	901	—	—	—	—
Lyr	5	4	56	69	66	3	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	8	4	3	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	6	7	18	34	28	6	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	2	1	1	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	1	2	2	0	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	15	20	15	5	—	—	—	—	—
Uer	24	24	454	569	476	91	3	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	10	11	11	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	0	0	5	5	5	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	18	5	960	1 279	167	1 072	—	—	—	40	—
I alt	662	337	10 034	10 671	2 065	4 495	4 040	29	—	41	—

Fisk brakt i land i tiden 1/1-1/8 1988 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	18-24/7	25-31/7	pr. 1/8 1987	pr. 31/7 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerakfisk S/L</i>											
Torsk	11	5	352	548	473	34	42	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	1	1	76	88	71	18	0	—	—	—	—
Sei	23	9	431	393	264	103	26	—	—	—	—
Brosme	2	0	14	14	3	0	11	—	—	—	—
Lange	3	1	106	85	22	18	44	—	—	—	—
Blålange	0	0	7	4	1	0	3	—	—	—	—
Lyr	1	1	153	204	177	27	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	7	5	2	3	—	—	—	—	—
Lysing	0	0	46	38	38	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	8	8	8	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	9	7	7	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	0	39	40	40	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	4	7	7	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	1	1	1	—	—	—	—	1	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	35	23	23	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	3	1	244	212	212	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	1	0	25	27	27	—	—	—	—	—	—
Ål	4	1	33	155	155	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	3	3	1	8	8	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjökreps	0	0	11	16	16	—	—	—	—	—	—
Reke	39	24	3 119	2 966	397	—	—	—	2 569	—	—
Annet og uspesif.*	1	1	868	966	966	—	—	—	—	—	—
I alt* inkl. sild	94	48	5 591	5 815	2 918	203	125	—	2 569	—	—
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>											
Torsk	47	32	2 041	823	102	24	698	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	14	10	427	172	46	76	50	—	—	—	—
Sei	262	28	6 927	6 368	3 102	2 090	1 176	—	—	—	—
Brosme	149	25	1 961	1 250	114	—	1 103	32	—	—	—
Lange	190	91	3 132	2 583	233	—	1 737	613	—	—	—
Blålange	89	1	97	34	1	—	33	—	—	—	—
Lyr	7	1	100	112	102	—	10	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	3	3	15	26	20	6	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	13	2	0	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	7	—	78	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	1	24	23	16	7	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	30	11	7	4	—	—	—	—	—
Uer	25	6	97	35	22	12	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	1	24	15	0	15	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1	3	502	395	395	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	2	16	86	42	—	42	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjökreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	6	11	306	165	17	110	—	—	—	38	—
I alt	804	232	15 860	12 058	4 179	2 388	4 808	645	—	38	—

Fisk brakt i land i tiden 1/1-31/7 1988 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1988 brukt til						
	18-24/7	25-31/7	pr.1/8 1987	pr. 31/7 1988	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Vest Norges Fiske- salgslag avd. Hordaland</i>											
Torsk	1	1	269	92	46	7	39	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	—	—	35	48	16	32	—	—	—	—	—
Sei	16	24	2 763	1 449	1 012	360	77	—	—	—	—
Brosme	2	1	32	42	19	—	23	—	—	—	—
Lange	1	—	27	33	20	—	13	—	—	—	—
Blålange	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Lyr	—	—	9	36	36	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	4	2	1	1	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	2	2	—	2	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	1	6	1	5	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	167	136	136	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	3	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	—	33	65	65	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	21	29	3 346	1 915	1 356	407	152	—	—	—	—
<i>Vest-Norges Fiskesalgslag avd. Sogn og Fjordane</i>											
Torsk	47	32	2 041	823	102	24	698	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	14	10	427	172	46	76	50	—	—	—	—
Sei	262	28	6 927	6 368	3 102	2 090	1 176	—	—	—	—
Brosme	149	25	1 961	1 250	114	—	1 103	32	—	—	—
Lange	190	91	3 132	2 583	233	—	1 737	613	—	—	—
Blålange	89	1	97	34	1	—	33	—	—	—	—
Lyr	7	1	100	112	102	—	10	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	3	3	15	26	20	6	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	13	2	0	2	—	—	—	—	—
Blåkveite	7	—	78	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	1	1	24	23	16	7	—	—	—	—	—
Steinbit	0	1	30	11	7	4	—	—	—	—	—
Uer	25	6	97	35	22	12	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	1	24	15	0	15	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1	3	502	395	395	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	2	16	86	42	—	42	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjokreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesif.	6	11	305	165	17	110	—	—	—	38	—
I alt	804	232	15 860	12 058	4 179	2 388	4 808	645	—	38	—

FINA CHECK

**motoroljeanalyse for kystfart
og fiske. Nyhet for alle som
ønsker forebyggende
vedlikehold**

FINA-CHECK HAR:

- Små prøveflasker • Lette å forsende
 - Rask analysetid • Løpende sammenstilling av tidligere analysedata, slik at man lett kan følge med motorens utvikling.
 - Analyserer: Viskositeter, vannforurensning, driftsstoff-fortynning og slitasjemetaller.
- For nærmere opplysninger, kontakt oss.

Norske Fina a.s., 1371 Asker. Tlf. (02) 90 20 10

FINA

